

NGÀI QUAN TÂM.

BẠN CÓ QUAN TÂM KHÔNG?

 Cảm ơn anh, thưa Anh. Xin chúng ta cứ đứng một lát giờ này để cầu nguyện. Bây giờ với đầu chúng ta cúi xuống, có nan đề nào nêu lên, hoặc cho biết bằng sự đưa tay lên, mời các bạn cứ đưa tay, thẳng lên, cứ giữ lấy lời thỉnh cầu của mình bây giờ.

2 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con đến với Cha lần nữa, vì những nan đề này mà là...họ đã đưa tay thẳng lên. Và họ có nhu cầu sáng nay, lạy Chúa, về nhiều vấn đề. Ngài thật sự biết những gì họ đang suy nghĩ trong lòng, bởi vì Ngài là Lời, và Lời là Đấng Xem Xét những tư tưởng và ý định trong lòng. Con cầu xin Ngài, lạy Chúa Rất Nhân từ, để Ngài sẽ đáp lời cho mỗi một người trong họ theo những nhu cầu của họ, biết điều này, rằng Ngài sẽ làm điều đó theo đức tin của họ. Xin ban cho chúng con đức tin khi chúng con nói Lời Ngài vậy, Chúa ôi, nguyện Lời đó mang lại đức tin cho họ. Xin giúp con nói Lời Ngài, vì Lời Ngài là Lẽ thật, hầu cho Nó có thể mang đức tin đến để trả lời cho những nan đề này. Và rồi có lẽ một số người ở đây, Chúa ôi, là người đã đi lang thang lạc ra khỏi con đường hẹp, mà không bước đi trong con đường của Lẽ thật. Chúng con nguyện xin, Cha ôi, để điều gì đó sẽ được làm nên trong ngày hôm nay, và được bày tỏ, để họ nhanh chóng trở lại con đường tương giao lại với Đấng Christ. Thì giờ đã trễ, ma quỷ đang hoành hành mọi phía, thật bại hoại kinh khủng. Và chúng con cầu xin, Cha ôi, để Ngài bày tỏ chính mình Ngài cho chúng con ngày hôm nay, bằng sự chữa lành người đau trong vòng chúng con đây, thực hiện những phép lạ. Không phải để Ngài phải làm điều này, Chúa ôi, để cho chúng con biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời, nhưng bởi vì Ngài đã hứa làm điều đó. Và chúng con biết rằng Ngài sẽ ban cho chúng con lời hứa của Ngài nếu chúng con chỉ tin những lời đó và biết rằng chúng có thật. Chúng con cầu xin những ân huệ này trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. (Xin mời ngồi.)

3 Tôi vừa dành một ít thời gian để đọc một số những nan đề

đang được đặt tại đây, có hai hoặc ba, một trong những yêu cầu đó là xin cầu nguyện. Dĩ nhiên, chúng ta vui mừng được có nhiều chiếc khăn tay đang đặt ở đây để—để cầu nguyện cho chúng chỉ trong một lát, khi chúng ta cảm thấy sự Hiện diện của Thánh Linh lên—lên đến tột đỉnh của Nó. Đó là lúc tôi sẽ cố gắng để cầu nguyện trên tất cả khăn tay này, khi tất cả hội chúng, tất cả chúng ta được xúc dầu bằng sự Hiện diện của Ngài.

⁴ Chúng tôi thật xin lỗi vì—vì làm phiền, có rất nhiều người đang đứng, và không có chỗ cho họ ngồi. Và—và đây là ngày thời tiết rất nóng bức, độ ẩm khoảng một trăm phần trăm và nhiệt độ khoảng một trăm độ, vì vậy trời rất khó chịu và nóng nực.

⁵ Và tôi đã dành buổi sáng nay cho sự hầu việc chữa lành, hay không...Lý do tôi tổ chức buổi nhóm “chữa lành” đó, vì tôi đặt đức tin của tôi vào những gì Ngài đã hứa. Hiểu không? Vậy thì, tôi không thể nói Ngài sẽ làm điều đó, nhưng tôi tin rằng sau khi nghe Lời Ngài và đặt đức tin trên nền tảng những gì Ngài đã hứa, thì chúng ta có quyền công bố những lời hứa chữa lành của Ngài, đúng như chúng ta công bố những lời hứa về sự cứu rỗi của Ngài vậy.

⁶ Hai yêu cầu này. Tôi không biết họ có ghi âm bài này, hay không. Điều đó có thể tốt.Ồ, tôi nghĩ điều đó tốt cho những người ở bên ngoài, công chúng để nghe điều này, đó là một yêu cầu.

Anh đã nói tiên tri rằng sẽ có một—một triệu người da đen bị chết trên...hay anh chỉ thông báo rằng việc này sẽ—sẽ xảy ra?

⁷ Bây giờ, xem nào, tôi luôn yêu cầu anh chị em phải cẩn thận với những điều mình đang nghe. Hiểu không? Có rất nhiều điều như vậy lắm mà chỉ là phía con người. Nhưng luôn luôn nếu có điều gì đó xảy ra, thì nó sẽ nói rằng, “Ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY,” thậm chí đối với những khả tượng hay bất cứ điều gì. Những khả tượng trên bục giảng, trong vòng cử tọa, tức anh chị em đang tự mình làm điều đó; không phải Chúa, chính anh em. Hiểu không? Chúa không tạo ra khả tượng đó, chính anh chị em tạo ra nó, bởi đức tin của anh chị em đặt vào sự ban cho Thiên thượng.

⁸ Giống như người đàn bà rờ áo Chúa, Ngài không biết bà là ai hoặc có điều gì sai với bà, nhưng bà đã tự mình làm điều đó. Hiểu không? Vậy thì, đó không phải là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY khi Chúa Jêsus quay lại và phán với bà rằng đức tin của bà đã cứu bà. Nhưng, thấy đó, anh chị em phải nhìn xem.

⁹ Không, tôi chỉ đang nói đến Martin Luther King, về thảm họa lớn này đang xảy ra tại miền Nam, với những—những người da màu. Tôi nói, “Nếu những người đó là những nô lệ, thì tôi sẽ đem hội thánh của tôi và đi miền nam để giúp đỡ họ thoát ra khỏi ách nô lệ đó.” Tôi chắc chắn sẽ làm như vậy, bởi vì con người tạo ra những nô lệ, không phải Chúa. Tất cả chúng ta đều có chung một dòng máu. Tất cả chúng ta đều đến từ một gia hệ, và đó là từ A-đam. Chúa Trời, bởi một dòng máu, đã tạo nên mọi dân tộc. Và dù chúng ta là ai, da chúng ta màu nâu, hay màu đen, hay màu vàng, hoặc màu đỏ, hay có thể là bất cứ màu nào, tất cả chúng ta đều là tạo vật của Đấng Toàn Năng, đấng, và không nên có sự phân biệt nào trong vòng chúng ta.

¹⁰ Nan đề dưới kia là “tình trạng chia tách trường.” Lúc đó, tôi có mặt trong cuộc nổi loạn đầu tiên, và tôi đã nghe điều đó, và tôi—tôi biết từ những gì tôi đề cập đến. Người da màu có những trường tốt, đôi khi còn tốt hơn những trường khác. Và, chẳng hạn, tại Shreveport họ có những trường tốt hơn trường người da trắng. Nhưng chính là ý kiến của người nào đó thúc giục họ nên hành động và sống lẫn lộn với nhau. Mà, tôi nghĩ điều đó cũng được thôi, nhưng chừng nào người ta còn chống đối điều đó, những người miền nam kia, thì liệu có làm nên điều gì khác biệt không?

¹¹ Và tôi nghĩ rằng Martin Luther King là một người có tư tưởng Công xã, đang dẫn hàng triệu người đi đến cái bẫy chết hoàn toàn. Hiểu không? Tôi không nói Chúa đã phán với tôi điều đó. “Tôi” tin, đấng. Và tôi tin điều đó không nên làm. Tôi nghĩ rằng người ta nên trở thành những Cơ-đốc nhân và nhận biết nhau như là những người anh em. Và, nhưng tôi nghĩ chỉ vì...

¹² Nước Hoa Kỳ này, chính phủ này hiện giờ nói với tôi rằng tôi thậm chí không thể ký vào tờ séc mà—mà được...cho tôi một cách cá nhân. Hiểu không? Điều đó có nghĩa là pháp quyền của tôi đã

bị tước mất, nhưng tôi có thể làm gì về nó? Cứ tiến tới, chỉ thế thôi. Hiểu không? Và nó phải đi qua hệ thống khác trước khi tôi như là một công dân của Hoa Kỳ để có thể trả tiền bằng séc, phải đi qua hội thánh này, tôi không thể trả bằng cái đó. Hiểu không? Và điều đó không đúng. Điều đó trái với pháp luật. Nhưng điều gì—tôi có thể làm được gì về điều đó? Chẳng có gì cả. Người thu thuế này dưới đây là người đã bảo tôi không thể làm điều đó, thôi, cũng được, nó là như vậy mà. Nếu nó là như vậy, thì cứ cho nó vậy. Vì thế cứ để nó như thế.

¹³ Tôi nghĩ vấn đề này cũng nên làm tương tự như vậy, mà... mà những anh chị em da màu của tôi ở miền Nam không nên đưa tay lên chống lại những người anh em mình hay làm điều gì tương tự như thế. Chà, có gì khác biệt nếu anh chị em đi học *tại đâu* hay trường gì? Tôi đã thấy một quý cô da màu tử tế vào một sáng nọ khi họ... họ nổi dậy tại Shreveport, và chính là một mục sư lớn tuổi da màu cứ bảo với đám dân quân, ông nói, “Hãy để tôi nói với họ.” Và vì vậy ông là một cụ già tin kính, và ông đứng lên tại đó và ông nói, “Tôi không hề hổ thẹn vì màu da của tôi.” Ông nói, “Đấng tạo dựng của tôi đã làm nên tôi như vậy, và tôi không hề hổ thẹn về điều đó, nhưng, cho đến sáng hôm nay.” Nhưng ông nói, “Khi tôi thấy anh chị em, dân sự của tôi, đang hành động như thế này,” nói, “thì tôi thấy hổ thẹn vì tôi là người da màu.” Đám dân quân đã kêu gào, đã la hét bảo ông xuống.

¹⁴ Vì vậy quý bà da màu nào đó, trông tử tế, có giáo dục đứng lên, với vẻ thông minh, ôi chao, cao quý nhất. Bà nói, “Điều đầu tiên, tôi không muốn con cái tôi được dạy dỗ bởi người đàn bà da trắng.”

Hỏi, “Tại sao?”

¹⁵ Trả lời, “Bởi vì họ sẽ không quan tâm đến con cái tôi như... một giáo viên da màu sẽ quan tâm.” Và nói, “Hãy nhìn những trường học của chúng ta ở đây. Quý vị đang kêu la về điều gì?” Nói, “Chúng ta có những hồ bơi và mọi thứ khác trong những trường học chúng ta, và họ không có điều đó ở đằng kia.” Nói, “Vậy thì, quý vị còn la hét về điều gì nữa?” Và người ta la hét bảo bà ta xuống, đấy.

¹⁶ Nó được thổi thục về điều sai trật, anh em thấy, đấy, họ, những người đó. Và đó là lý do mà tôi nói rằng, không có bất kỳ

lời—lời tiên tri nào liên quan đến điều đó. Tôi không có lời nào từ Chúa cho việc đó. Và đảm bảo với anh chị em lúc này, nếu tôi nói điều gì từ Chúa giống như thế, nói với anh chị em, thì điều đó luôn luôn...Tôi đang nói bây giờ. Nhưng khi Ngài phán, tôi nói, “Không phải tôi, chính là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Và tôi không thể nói điều đó cho đến khi Ngài bảo tôi. Tôi có thể hoàn toàn sai trong sự suy nghĩ của mình về Martin Luther King. Tôi không biết, tôi không thể nói. Đó chỉ là quan điểm của tôi. Bất cứ điều gì tạo nên nan đề, thì đó là những gì đã được định cho những ngày cuối cùng. Và tất cả chỉ là sự xúi giục của Sa-tan, nhằm phá vỡ khối đoàn kết của chúng ta và những gì chúng ta có, bất cứ điều gì dấy lên giống như thế. Cho nên tôi vì những người đó ở dưới kia, đừng bao giờ anh chị em nghĩ rằng tôi không quan tâm. Tôi—tôi ủng hộ cho sự tự do và cho mọi thứ, nhưng người ta không có tình huống đó lúc này. Nhưng rồi sẽ diễn ra điều gì đây, tôi nghĩ nó sẽ bắt đầu một cuộc cách mạng khác nếu người nào đó không dập tắt việc ấy. Đây, chính là những người Cộng sản đang làm việc giữa vòng những người đó.

¹⁷ Tôi đã có mặt tại châu Phi khi người ta cũng làm điều tương tự như vậy. Hiểu không? Tôi biết có những người Cộng sản đến đó nói với những người da màu kia, “Ồ, anh là người *thế này, thế kia*, hay *thế nọ*. Anh là người *thế này, thế kia*, hay *thế nọ*.” Và điều đầu tiên anh chị em biết, nó đã khiến hàng ngàn người bị giết chết. Và họ đã đi đến đâu? Không nơi nào hết, đấy, không đến đâu cả.

¹⁸ Và tôi—tôi yêu quý sự sống con người. Chúng ta hãy hầu việc Chúa. Vương quốc của chúng ta là ở Trên cao; không phải điều này ở đây. Chừng nào chúng ta còn ăn, uống, và có thể có, chúng ta còn muốn điều gì khác nữa? Hiểu không? Vì vậy tôi biết nó sẽ là điều gì. Tôi—tôi nhận thấy điều đó chỉ gây rắc rối.

Bây giờ, câu hỏi khác là đây.

Giăng Báp-tít, khi gặp Chúa Jêsus, thấy đó, tại sao Ngài phán, “Vì chúng ta nên làm trọn mọi việc công bình như vậy”? Điều đó có nghĩa gì?

¹⁹ Ô, tôi nhớ Tiến sĩ Roy Davis, một—một—một người bạn thân của tôi, người đã làm báp-têm cho tôi một lần duy nhất tôi từng chịu báp-têm. Và ông đã nói rằng Giăng muốn nói, tôi nhớ điều

này trong trường của họ, ông nói, “Giăng biết rằng ông chưa bao giờ chịu báp-têm, chính ông, vì thế ông...Chúa Jê-sus. Giăng đã xin Chúa Jê-sus làm báp-têm cho ông.”Ồ, điều đó, tôi—tôi khác với vị—vị tiến sĩ vĩ đại kia.

²⁰ Không phải để tranh cãi, nhưng vì lợi ích của Lẽ thật tôi có thể nói điều này. Không, có hai người, hai nhà lãnh đạo của thời đại, Đấng Mê-si và tiên tri của Ngài gặp nhau dưới nước. Bây giờ nên nhớ, Giăng đang làm báp-têm không phải vì sự tha tội, nhưng cho sự ăn năn. Không phải vì sự tha thứ tội lỗi, bởi vì của lễ chưa được dâng lên, đấy, không có Sinh tể. Và Sinh tể đến với ông dưới nước. Bây giờ để ý. Giăng ngược lên và nhìn thấy Chúa Jê-sus, ông nói, “Tôi cần phải chịu Ngài làm báp-têm. Mà sao Ngài lại trở đến cùng tôi?”

²¹ Chúa Jê-sus đáp, “Cứ làm vậy đi,” mà là điều đó. “Cứ làm vậy đi, vì chúng ta nên làm vậy, hay đang thích hợp với chúng ta, để làm cho trọn mọi việc công bình.” Rồi Giăng, là một tiên tri về ai là Lời của Chúa đến, chỉ đến với nhà tiên tri. Giăng, là một tiên tri, hiểu rằng đó chính là Sinh tể. Và theo Luật pháp, rằng sinh tể phải được rửa sạch trước khi dâng, và đó là lý do tại sao ông làm báp-têm cho Ngài. Hiểu không? Ngài phán, “Vì chúng ta nên làm trọn mọi việc công bình như vậy.” Con Sinh tể, chính là Ngài, phải được rửa sạch bằng nước trong chậu đồng trước khi dâng làm của lễ. Và Chúa Jê-sus chính là Con Sinh tể; và Giăng biết điều đó, và ông biết rằng Ngài phải được rửa sạch trước khi dâng. Và rồi ngay sau đó, Ngài đã được dâng cho trước công chúng để chịu thử thách và là Sinh tể cho tất cả nhân loại. Xin Chúa ban phước trên anh chị em.

²² Bây giờ chúng ta sẽ có một Sứ điệp hơi ngắn, và tin rằng Chúa sẽ ban cho chúng ta ơn phước của Ngài. Bây giờ, có lẽ, nếu tôi đi trở lại...Tôi sẽ đi khỏi đây tuần tới này để đem những đứa trẻ đi nghỉ trên vùng đồi. Và rồi nếu tôi—nếu tôi trở lại đúng lúc, chúng tôi muốn giảng trong sáng Chúa nhật tới, nếu được sự cho phép của Chúa và mục sư ở đây. Chúng tôi sẽ cho anh chị em biết sau tuần này, khi anh chị em ra phố, bằng cách gửi thư. Tôi muốn giảng về một đề tài nói về chính xác tại sao chúng ta tin những điều mà chúng ta tin về Đấng Christ, tại sao nó phải là theo cách này mà không thể làm theo cách kia. Hiểu không?

Và chứng minh nó bằng Kinh Thánh. Bây giờ, nếu Chúa muốn. Nếu tôi còn sống, tôi sẽ cố gắng gặp lại anh chị em vào mùa đông này hoặc mùa hè tới, một lần, khi chúng tôi trở lại, nếu Chúa đến chậm. Chúng tôi sẽ trở về nhà tại Arizona bây giờ, để chúng tôi có thể đưa con cái đến trường.

²³ Bây giờ, sáng hôm nay, chỉ ưu tiên việc cầu nguyện cho người đau, chúng ta sẽ đọc một ít Lời của Đức Chúa Trời. Mà, chúng ta biết rằng không có Lời này, là điều không thể được, không thể làm nên được việc gì cả. Và chỉ có Lời mới có thể sản sinh ra những phước hạnh mà chúng ta đang cầu xin cho người đau và người có nhu cầu. Và tôi muốn đọc một số câu bây giờ trong Phi-e-rơ Nhất, chương thứ 5, bắt đầu với câu 1. Và sau đó là Sách Hê-bơ-rơ, tôi muốn đọc Hê-bơ-rơ 2:2-4.

Tôi gửi lời khuyên nhủ này cho các bậc trưởng lão trong anh em, tôi đây cũng là trưởng lão như họ, và là người chứng kiến sự đau đớn của Đấng Christ, và cũng có phần về sự vinh hiển sẽ hiện ra:

Hãy chần bầy của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng; chẳng phải vì lợi dơ bẩn, bèn là hết lòng mà làm;

Chẳng phải quản trị phần trách nhiệm của Đức Chúa Trời chia cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bầy.

Và khi Đấng Làm Đầu các kẻ chần chiên sẽ hiện ra, anh em sẽ được mãi triều thiên vinh hiển chẳng hề tàn héo.

Cũng khuyên bọn trẻ tuổi, hãy phục theo các trưởng lão. Đúng vậy, hết thầy anh em đều phục với nhau, và không phải trang sức...và phải trang sức bằng sự khiêm nhường: vì Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường.

Hãy hạ mình xuống...dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ thuận hiệp Ngài nhắc anh em lên:

Lại hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài; vì Ngài hay chăm sóc anh em.

²⁴ Và trong Hê-bơ-rơ, chương thứ 2, chúng ta đọc những Lời này. Bây giờ tôi lấy nội dung cho bài giảng là, “hãy trao điều lo

lắng của anh em.” Tôi...Đề tài của tôi là: *Ngài Quan Tâm. Bạn Có Quan Tâm Không?* Muốn đọc phân đoạn này bây giờ, trong khi anh chị em đang lật ra Hê-bơ-rơ 2, để anh chị em có thể thấy ý—ý nghĩa thật của những Lời này, những gì chúng, những gì phân đoạn này muốn nói.

Vậy nên chúng ta phải càng giữ vững lấy điều mình đã nghe, e kẻo lúc nào đó chúng ta sẽ để chúng bị trôi lạc chãng.

Vì nếu lời thiên sứ rao truyền đã—được vững chắc và sự trái phép nghịch mạng đã được báo ứng xứng đáng rồi;

Làm sao tránh cho khỏi được, nếu ta còn trễ nải sự cứu rỗi lớn dường ấy; là sự cứu rỗi Chúa truyền ra trước hết, rồi có những kẻ nghe chứng nghiệm nó cho chúng ta;

Đức Chúa Trời cũng dùng...những dấu kỳ sự lạ, với... với đủ thứ phép màu, và...lại dùng sự ban cho của Đức Thánh Linh, mà Ngài đã theo ý muốn mình phát ra, để làm chứng với các kẻ đó?

²⁵ Tôi muốn lấy đề tài ở đây là, về, “Ngài quan tâm.” Và, “Bạn có quan tâm không?” Khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài đã quan tâm dân chúng. Tư tưởng về điều đó nảy sinh trong tâm trí tôi ngay trước khi giảng hoặc cầu nguyện cho người đau, không biết thật sự chúng ta sẽ có loại của—của hàng cầu nguyện nào đây.

²⁶ Tôi, tôi...trước hết, và để đạt được điều này, quý thánh giả phải được xúc dầu với đức tin. Anh—anh chị em, nếu anh chị em không có đức tin, thì không—không có nhu cầu đến để được cầu nguyện cho, bởi vì việc này cần đức tin của anh chị em và đức tin của tôi hiệp tác với nhau; đức tin của tôi để tin Ngài, đức tin của anh chị em để tin Ngài. Vì vậy chúng ta đừng quên điều này bây giờ trong lúc tôi thực hiện. Chúng ta phải có điều gì đó như một bằng chứng, có bằng chứng, tôi muốn nói, rằng chúng ta có thể đặt đức tin của mình trên những gì chúng ta đang cố gắng làm. Bởi vì nếu một người đến gần bất cứ điều gì mà anh ta muốn làm, nhưng không có đủ đức tin, thì người ấy đi đến chỗ thất bại. Nhưng nếu anh ta có thể đến với nó với đức tin đầy đủ,

thì anh ta được gắn bó để thành công nếu điều đó theo ý muốn của Đức Chúa Trời và mục đích để làm việc đó.

27 Bây giờ, tôi đang nghĩ về Ngài chăm sóc. Tối hôm qua, bằng cách nào đó, thật lạ, tôi được dẫn dắt bởi Thánh Linh. Khi tôi đang chờ một số người bạn đến giúp Anh Wood để nối một—một cái toa moóc anh đã thiết kế cho phía sau xe tải của anh. Tôi không biết tại sao tôi đang cố tìm người bạn tốt của tôi, là Anh Evans, và tôi đi, bắt đầu lên đường cái. Mà, vợ tôi và gia đình đang ngồi phía sau ở đây biết điều đó là thật. Và cách nào đó, thật lạ, tôi quay lại và đi đến một nơi, một nhà trọ.

28 Và, ồ, tìm tôi thật hồi hộp khi nhìn thấy rất nhiều người bạn của tôi đã tập trung tại đó trong khoảng hai phút, cho đến nỗi có một trở ngại trên lối đi, những chiếc xe hơi không thể đi qua được nữa, đúng là những người bạn chân thật, đang lái xe hàng trăm dặm, từ Georgia và Tennessee và Alabama, và tất cả các vùng lân cận, chỉ để—để nghe một buổi nhóm. Rồi ý nghĩ đó đến với tâm trí tôi, “Thế thì điều gì mình nên nói với những người ấy, biết rằng trong Ngày Phán xét mình sẽ phải khai trình những gì mình nói với họ?” Và tôi cũng là một—một người yêu mến cuộc sống kỳ diệu hầu đến nay, và tôi—tôi muốn được ở đó.

29 Và rồi thật lạ tôi đã đến một nơi nhờ tôi đã quay hướng một cách kỳ quặc. Thay vì đi lòng vòng ở đó, tôi đã quay hướng đi lên. Những ngọn đèn chiếu trên những cặp vợ chồng đáng yêu ở bên ngoài, hai phụ nữ trẻ tốt đẹp mà tôi đã vừa kết hôn với hai mục sư trẻ tốt quý. Và Sa-tan, sau khi hắn nhìn thấy mục—mục sư, một trong hai người đó đang hầu việc và nó đã lấy đi một—một người bạn đời ngay tại đây, bàn thờ này. Họ đã đi hưởng tuần trăng mật của họ một cách hạnh phúc, và—và kẻ thù đã tấn công vào người đàn ông trẻ tuổi này. Và tôi nói điều này để bày tỏ điều mà tôi đang nói đến, “Ngài quan tâm không?” Dầu thế nào chăng nữa, với người có đức tin mà sẽ không nói “không,” họ đã quay lại và trở lại đây, biết rằng sau khi họ đã đi hết con đường (con đường phía đông) tại đây ở đâu đó vào tuần trăng mật của họ, đã quay trở lại và ngồi, chờ đợi. Và tôi bước vào, một thanh niên đẹp trai tử tế; vợ anh đang ở phía ngoài, khóc lóc, cô ấy và người bạn đồng hành của họ. Và người khác và anh em khác đến, chạy đến, mà là một người bạn của anh chàng trẻ tuổi

này, nói rằng, “Ôi, Anh Branham ơi, có chuyện *như vậy* và *như vậy* đã xảy ra.”

³⁰ Đi đến đó và thấy anh chàng đẹp trai này đang ngồi đó, sắp kết thúc cuộc đời, một nhà lãnh đạo của những người trẻ, đang ngồi ở đó, và Sa-tan đang trói buộc anh ta. Anh ta không hề để ý, nhưng tôi lấy tay mình (tay trái) bắt tay với bàn tay của anh (tay phải), để xem có bệnh tật nào đó gây hại cho anh không. Nhưng không có dấu hiệu rung động nào. Ra khỏi căn phòng cầu nguyện và kiêng ăn, và chờ đợi Chúa, sự xúc dầu của Thánh Linh đã có ở đó, và đó là lý do tại sao Nó dẫn dắt chúng ta, đây. Và rồi thấy bóng tối này ở trên anh ta. Tôi không hề nói tôi đang làm điều gì. Nhưng không hơn một hai khoảnh khắc nó đã biến mất, sự lạnh lẽo của tay anh không còn nữa, anh la lên và ngợi khen Chúa, sau một vài phút nhận ra chính mình. Và ở đây họ ngồi ngay tại đây sáng hôm nay, đang ngồi ở trong vòng thánh giá. Thấy thể nào Sa-tan đã cố làm hại anh chàng kia, bởi nhắc lại anh về nỗi lo sợ ám ảnh nào đó, mà Chúa Thánh Linh biết, và tôi đã thấy điều này bởi khải tượng của Chúa. Nhưng Chúa đã quan tâm đến con người đó. Chúa đã quan tâm chàng trai trẻ đó.

³¹ Vừa mới cách đây một lát, một—một phụ nữ, tôi thấy cô ngồi ở đây trong lối đi giữa các dãy ghế, không còn...chỗ ngồi nào cho cô, và ngồi xuống. Cô nói, “Anh Branham, chín năm rồi, tôi đã cố gắng để đến với anh.” Và cô nói, “Tôi rất liều lĩnh! Tôi đến đây trễ, và không thể có được thẻ cầu nguyện để được ở trong hàng.”

³² Billy, dĩ nhiên, đó là sự sắp xếp thứ tự của anh để tôi không bị làm phiền, giúp tôi có thể vào ra. Đừng khó chịu với Billy, cậu ấy bị ban trị sự này bắt làm việc đó. Và nếu cậu ấy không làm, tôi sẽ không thể nào đến với hàng cầu nguyện được, bước vào đây. Anh chị em nhận ra điều đó. Đây, phải có hệ thống đối với bất cứ điều gì chúng ta đang làm. Chúng ta—chúng ta phải có điều đó, đây. Nhưng cậu ấy nói, “Tiếp tục đi, ba ơi, nhanh lên,” đây.

³³ Người phụ nữ di chuyển ra phía sau. Và cô nói, “Anh Branham ơi, xin chỉ một lời với anh.” Đứng ở đó, một khải tượng xuất hiện trong lúc nhìn người phụ nữ trẻ trông tử tế này, và thấy rằng lòng cô có gánh nặng. Và cô đang cố gắng làm việc để kiếm sống. Và một—một điều kỳ diệu đã xảy ra lại, trở về với thời của cha mẹ cô, điều đó đã khiến cho điều kỳ diệu này xảy ra với

cô, và Chúa Jêsus đã bày tỏ Điều đó và cho thấy nó là gì. Và ở đó, trong phút chốc, nhận được điều đó từ người phụ nữ. Cô đã chạy ra với sự vui mừng. Và bây giờ đang ngồi trong hội chúng tại đây với chúng ta giờ này, vui mừng, trong nước mắt, như cô đang lau nước mắt bây giờ, biết rằng sự thật về điều đó đã được biết đến. Và đó, những gì, người phụ nữ nhỏ bé nghèo khó bị rối loạn thần kinh, điều đó rất căng thẳng cô không biết phải làm gì với chính mình, và nghĩ rằng cô đã chết, mà không có Thánh Linh, và đây là ngày cuối cùng của cô. Cô đã cố gắng chịu đựng trong chín năm và cô gần như sự thất vọng lên đến tột đỉnh, Chúa đã quan tâm đến người phụ nữ nhỏ bé đó mà chẳng có ai quan tâm. Hiểu không? Thật là thì giờ tuyệt diệu! Ngài quan tâm.

³⁴ Khi Ngài còn ở trên đất này, như tôi đã nói, Ngài đã quan tâm con người quá nhiều đến nỗi Ngài đã chữa lành sự đau ốm của họ, yên ủi tấm lòng họ, nói với họ về một—một nơi mà Ngài sẽ đi và sắm sẵn cho họ, và sẽ trở lại để mang họ đi với chính Ngài. Ngài đã quan tâm đến họ. Và chú ý, Ngài đã quan tâm quá nhiều đến nỗi, khi Ngài biết Ngài phải lìa khỏi để đem điều kỳ diệu này đến cho chúng ta, Ngài phán, “Ta sẽ không để các ngươi mồ côi đâu, nhưng Ta sẽ sai Thánh Linh đến, và Đấng ấy sẽ tiếp tục sự quan tâm của Ta dành cho các ngươi,” cho đến lúc Ngài trở lại. Không có ai quan tâm giống như Chúa Jêsus. Biết rằng thân thể của Ngài, như một Thầy Tế lễ Thượng Phẩm, thực hiện chức vụ câu thay mà Ngài đang làm bây giờ, Thân thể đó lúc nào cũng phải ở trong sự Hiện diện của Chúa Trời, để cầu thay, hầu cho Chúa Trời không thể nhìn thấy tội lỗi của tội nhân; Ngài chỉ thấy Huyết của Con Chính Ngài. Và biết rằng, Ngài đã sai Thánh Linh đến trở lại để tiếp tục yên ủi dân sự Ngài. Ngài có quan tâm không? Tất nhiên, Ngài quan tâm. Vậy thì, Ngài đã tiếp tục quan tâm dân sự, dân sự của Ngài trên đất này, trong cùng một cách mà Ngài đã quan tâm săn sóc họ khi Ngài còn ở đây. Vì Ngài đã nói trong Phúc âm Giăng, chương thứ 15, nếu anh em muốn làm... Tôi đặt những ghi chú nằm ở đây với những lời Kinh Thánh này chỗ mà tôi đang nhắc đến, Phúc âm Giăng 15:26 và 27.

³⁵ Tôi thấy nhiều anh chị em đang chép những câu Kinh Thánh này xuống. Vậy tôi có thể nhắc điều này nếu anh chị em không biết nó, nhiều lần, với lời Kinh Thánh. Tôi viết lời Kinh Thánh

xuống, thì tôi biết mình đang nói điều gì từ chỗ này, bởi vì lời giảng phải luôn luôn ở trong Lời Chúa. Hiểu không?

³⁶ Ngài phán, khi Thánh Linh đến, Đấng mà Cha sai xuống trong Danh Ngài, Đấng ấy sẽ làm chứng về Ngài. Nói cách khác, Ngài sẽ làm điều giống như Ngài đã làm. Chúa Thánh Linh đang hành động qua một đền tạm mà Ngài đã thánh hóa, sẽ làm điều giống như Ngài đã làm. Vậy thì, thật là điều nên làm cho chúng ta! Chúng ta biết rằng ngay giữa chúng ta ngày hôm nay chúng ta cũng có Chúa Jêsus yên ủi ấy trong hình thức của Thánh Linh, một chức vụ khác của Chính Đức Chúa Trời đó đang làm việc.

³⁷ Ngài là Thần Yên Ủi đối với dân Y-sơ-ra-ên khi họ nhìn lên và thấy Trụ Lửa, và nghe tiên tri nói những Lời có thật, và Đức Chúa Trời xác chứng Nó. Đó chính là Thần Yên Ủi của họ.

³⁸ Ngài là Thần Yên Ủi khi Ngài đến thế gian này như một con người, Chúa Trời trở nên xác thịt. Chúa Trời biểu hiện chính Ngài và bày tỏ chính Ngài qua một—một Người, là Chúa Jêsus Christ, Đấng đã hứa rằng “Các ngươi cũng sẽ làm những việc Ta làm. Và Ta sẽ đi về cùng Cha, và sẽ sai Thánh Linh đến, Đấng ấy sẽ là Ta trong hình thể Thánh Linh. Và Ta sẽ ở với các ngươi, và ngự trong các ngươi. Và chính những điều mà Ta đã làm ở đây, Chúa Thánh Linh sẽ làm lại trong Danh Ta, khi Ngài đến.” Hiểu không? Đó là lý do tại sao Ngài phán, “Nói nghịch lại Đấng đó” sau khi của lễ chuộc tội đã được dâng rồi, là tội không thể nào tha thứ được, tội “phỉ báng Chúa Thánh Linh.”

³⁹ Và Ngài muốn làm điều đó trong cách giống như vậy, để chúng ta biết đó có phải là sự yên ủi đến từ quan điểm thế gian nào đó hay không, chúng ta biết đó là sự yên ủi từ trường lão nào đó đặt tay họ trên chúng ta và ôm chúng ta một chút và khiến chúng ta cảm thấy tốt lành hay không, hay—hay khóa học thần đạo của một hệ phái mà sẽ nói “bây giờ anh thuộc về chúng tôi, và chúng tôi có điều đó; và đừng tham gia với những người kia, bởi vì họ không có.”

⁴⁰ Ngài chắc chắn đã làm điều này một cách trực tiếp, đấy, “Người sẽ nói nhân Danh Ta. Các công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm, khi Ngài đến trên các ngươi.” Thấy đó, Ngài sẽ yên ủi cùng một cách, bởi sự tha thứ tất cả tội lỗi của chúng ta, sự chữa lành mọi bệnh tật của chúng ta, và nói cho chúng ta về

sự yên ủi của một Vương quốc hầu đến. Đấy, chứng minh chính Ngài đang ở giữa chúng ta, như Đức Chúa Trời đã chứng minh chính Ngài đã ở với chúng ta qua Chúa Jêsus Christ. Và trong—trong Ti-mô-thê Nhì...Ti-mô-thê Nhất 3:16, được chép cách này, biết về Đức Chúa Trời, “Không cần phải tranh luận chúng ta đều nhận thức rằng sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm, vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt.” Chúng ta đã nhìn thấy Đức Chúa Trời trong xác thịt. Đó là sự yên ủi của Chúa, để biết rằng khi Ngài đến (Ngài đã quan tâm chúng ta) đến mức Ngài đã trở nên một người trong chúng ta. Đức Chúa Trời được tỏ ra trong xác thịt. Không phải người nào khác, nhưng Chính Đức Chúa Trời!

41 Và bây giờ để đi đến bước khác gần gũi hơn, Ngài sai Thánh Linh đến để chăm sóc cho sự yên ủi của chúng ta, và Ngài ngự ở bên *trong* chúng ta. Ôi, Ngài quan tâm chăm sóc!

42 Bây giờ chúng ta phải tiếp tục đi đến phân đoạn Kinh Thánh khác ở đây, hay tư tưởng khác để ủng hộ cho điều này. Trước khi tôi đi tiếp, tôi có thể nói điều này: mọi người không có Đấng Yên Ủi này. Họ, họ không có, họ không có Đấng đó. Vậy lý do họ không có Đấng ấy, là vì họ không chịu tiếp nhận Nó. Đấng đó dành cho họ, nhưng họ không chịu tiếp nhận Đấng ấy. Bây giờ, tôi hy vọng rằng anh chị em thiêng liêng đủ để—để hiểu điều tôi đang nói. Hiểu không? Tôi đang nói với một nhóm người sẽ được cầu nguyện trong vài phút nữa. Và chúng ta có sự Yên ủi này trong Thánh Linh mà đã được sai đến để làm Thần Yên Ủi, nhưng tất cả mọi người không chịu tiếp nhận Đấng đó. Họ không tin vào Điều đó. Hiểu không? Họ, để làm điều đó, thì họ tập hợp điều yên ủi của họ từ nguồn khác nào đó, một số phương tiện khác. Nếu họ không tiếp nhận Thần Yên Ủi sẵn sẵn của Chúa, thì họ phải tiếp nhận kẻ yên ủi khác, đấy, bởi vì anh chị em không thể sống mà không có điều gì đó để sống cho nó.

43 Và tôi hy vọng rằng mỗi anh chị em sẽ tiếp nhận điều đó, đặc biệt những anh chị em là những người mà được cầu nguyện, những anh chị em mà rất bất an sáng hôm nay, có lẽ với những bệnh mà bác sĩ không thể làm gì được.

44 Chúng ta tin rằng những bác sĩ có thể giúp đỡ người ta. Tôi tin rằng Chúa chữa lành qua thuốc men. Chúa chữa lành qua

việc phẫu thuật. Chúa chữa lành qua sự hiểu biết. Chúa chữa lành bằng tình yêu thương. Chỉ một chút tình yêu có thể đi một quãng đường dài. Hãy để người nào đó cảm thấy khó chịu, và cứ bày tỏ cho họ thấy bạn quan tâm chăm sóc họ. Hiểu không? Chúa chữa lành bằng tình yêu thương. Chúa chữa lành bằng sự cầu nguyện. Chúa chữa lành bằng những phép lạ. Chúa chữa lành bằng Lời Ngài. Chúa chữa lành! Bất kể nguồn phương tiện là gì, Chúa dùng phương tiện đó để chữa lành. Chính Chúa chữa lành, vì Ngài phán, “Ta là Chúa chữa lành mọi tật bệnh người.” Vì thế tất cả mọi công việc sẽ làm việc với nhau, và con người trong những chức vụ khác nhau nên cùng nhau làm việc vì điều đó. Hiểu không? Vậy thì, nhưng họ không làm điều đó, bởi vì đôi khi họ bị cấm đứng ra bảo vệ quan điểm nào đó dựa trên Lời Đức Chúa Trời, bởi vì những hệ phái nào đó của họ không cho phép họ làm điều đó. Nhưng điều đó không chặn đứng Lễ thật, nó vẫn y nguyên, Chúa tiếp tục chữa lành giống như vậy.

⁴⁵ Vì thế người ta cố gắng tìm kiếm sự yên ủi từ nguồn khác nào đó. Chúng ta hãy nói trước tiên về linh hồn.

⁴⁶ Chúng ta nhận thấy rằng nhiều người cố tìm kiếm sự yên ủi qua việc uống rượu. Anh chị em biết, chúng ta nghe câu nói rất phổ thông giữa chúng ta ngày hôm nay, mà—mà nhiều mục sư truyền đạo đôi lúc trước khi lên bục giảng, uống một—một—một ly rượu thật nặng trong tình trạng say sưa. Việc đó được biết khi thấy nhiều mục sư truyền đạo trên tòa giảng, thậm chí đi loạng choạng vì ảnh hưởng của rượu. Và điều đó—điều đó thì không nên. Nó không nên có. Là bởi vì nhiều lúc chúng ta có thể lên án người khác trong khi có lẽ chúng ta không nên làm điều đó, chúng ta nên tìm cho ra vấn đề là gì. Nhiều người trong số họ đã bỏ rượu. Và chúng ta thấy, nếu họ cứ ở trong tình trạng đó, thì thật là xấu hổ và nhục nhã. Nhưng nó không nhục nhã hơn việc nói dối, trộm cắp, hay phạm tội tà dâm với phụ nữ, hay bất cứ điều gì khác ở trong điều răn. Hiểu không? Và có lẽ con người sinh ra cảm xúc cao độ, và anh ta nhìn thấy sự hở hang hiện đại này khêu gợi trên đường phố, và anh—anh ta thường xuyên gặp rắc rối. Hiểu không? Anh ta, điều đó, người đó được sinh ra như thế. Vậy thì, anh ta nên làm điều gì, mục sư mà uống rượu, hay—hay phụ nữ mà hút thuốc hay điều đó...

47 Ăn mặc hở hang, cố gắng kéo cô ta lại với sự yên ủi từ con người được kết hợp rất tốt với nhau, điều mà cô ta muốn gây sự chú ý với người đàn ông nhìn mình. Không có lý do nào khác. Cô ta hoàn toàn bị mất trí. Hiểu không? Không có phụ nữ nhạy cảm nào biết tự cởi quần áo trước đàn ông, mà tâm trí của họ bình thường. Hiểu không? Không có lý do gì khác cho việc đó cả. Và cô ta, nhưng cô ta đang cố gắng, những cô gái trẻ này ngày nay đi ra trên phố, họ thật là...Ồ, xin lỗi chị em vì sự diễn đạt này. Và nên nhớ, cuốn băng này không chỉ dành cho những người này ở đây, mà nó còn đi khắp thế giới. Hiểu không?

48 Và một—một phụ nữ mà muốn cởi đồ ra, vì cô ta biết trời nóng hơn. Bước đi ngoài kia dưới mặt trời, lỏa lồ, và rồi đi ra với một ít vải trên người, và khi thời tiết mát nhất chẳng? Những người da đỏ Anh-điêng dưới đó ở Papagos và Navajos dưới kia; đặc biệt, người Papagos, và thuộc về vùng đất dành cho người Anh-điêng, những phụ nữ đó đi ra ngoài với một cái chăn lớn quấn quanh mình, và ngồi ở ngoài đó dưới mặt trời để giữ cho mát mẻ. Tại sao? Họ đổ mồ hôi, và gió thổi trở nên một cái máy điều hòa không khí, anh chị em thấy đó. Và những phụ nữ này không có lý do nào khác nhưng chỉ để...Họ không biết điều đó, họ không nhận ra nó. Tôi không nói đến việc họ làm. Nhiều người trong số họ là những phụ nữ tốt, và tôi không nói rằng điều đó là khiếm nhã. Tôi đang nói điều đó để—để cố gắng để—để—để tỉnh thức họ. Hiểu không?

49 Đó chỉ là Sa-tan, đấy. Chị em nhận biết người khác giới, giới nam sẽ nhìn vào việc như vậy, tạo ra một ảnh hưởng như vậy với họ đến nỗi họ sẽ—họ sẽ phát ra tiếng the thé như tiếng lốp xe của họ và huýt—huýt—huýt sáo. Và—và—và họ làm điều đó vì mục đích gì? Phụ nữ làm điều đó để khiến cho đàn ông làm vậy. Tại sao chị em đi ra ngoài, ngay lúc trời nóng bức trong ngày, và bốn giờ chiều, để cắt cỏ khi mà người ta đang kết thúc công việc ra về và những việc như thế? Điều ấy cho thấy đó là một tâm thần bị điên loạn. Và tôi biết nhiều người trong số họ có thể có chỉ số thông minh IQ cao hơn tôi một triệu dặm, nhưng tôi kiểm tra chỉ số IQ của anh chị em với Lời Đức Chúa Trời và thấy nó biến đâu mất. Hiểu không? Đó là chỉ số IQ hiện đại, nhưng chính

bằng chứng và bông trái của đời sống chứng minh. Vì vậy họ cố tìm kiếm sự an ủi với việc đó.

⁵⁰ Nhiều người trong số họ nói, “Ồ, tôi không làm điều đó.” Nhưng chị em mặc đồ quá hấp dẫn như vậy đến nỗi người ta cố để hiện đại hơn người nữ mà sẽ ngồi gần họ trong nhà thờ sáng hôm sau, đội cái mũ đẹp hơn hay mặc áo quần đẹp hơn một chút, bởi vì chị em có thể nỗ lực làm điều đó. Hiểu không? Đấy, tội lỗi bao giờ cũng trên con đường đi xuống. Và họ cố tìm kiếm sự yên ủi qua việc làm vậy. Và họ có...

⁵¹ Việc đó trở nên trầm trọng như vậy đến nỗi nó hoàn toàn lan tràn ra cả quốc gia, không chỉ một dân tộc, mà còn khắp thế giới. Còn nhiều điều tôi có thể nói ở đây, nhưng, để dành thì giờ, cho sự hầu việc chữa lành sắp đến, tôi—tôi có thể nói rộng hơn về điều này, nhưng thôi. Tôi chắc chắn anh chị em sẽ hiểu tôi muốn nói gì. Điều này, nó tấn công vào giới chính trị, đời sống chính trị, đời sống xã hội, đời sống đạo đức của quốc gia, của các dân tộc khắp thế giới. Nó đi đến chỗ đến nỗi người ta muốn trở nên một nhà chính trị chỉ để có tên tuổi là một chính trị gia. Có nhiều tiền, có thể thu hút nhiều phiếu bầu cử và thuê máy móc để làm điều đó, và—và đại loại như vậy, chỉ vì danh tiếng, và tài sản hàng triệu và hàng triệu đô la, đấy, chỉ để có tên tuổi là một chính khách vĩ đại nào đó. Đủ để được kể vào số đó, anh chị em biết tôi đang nói đến điều gì.

⁵² Còn đời sống xã hội! Người ta cố để đến với nhau trong đời sống xã hội điên rồ này. Đừng nói với tôi thế giới không điên rồ, và làm trong cách nó đang làm. Chắc chắn là vậy. Tất nhiên. Thật là một thế giới loạn thần kinh. Và bởi ân điển Chúa là phương cách duy nhất để chúng ta sẽ thoát khỏi nó. Để ý, trong đời sống xã hội này, người ta đã đi đến một chỗ mà họ—họ xã hội hóa những phe phái nhỏ, và họ bước vào trong đó và nghĩ, “Chúng tôi tốt hơn nhóm bên cạnh.” Hiểu không? Và nó, nó thật sự đã làm cách ấy. Và về mặt đạo đức, nó đã tấn công vào đạo đức của con người đến nỗi, thành thật mà nói, thưa các bạn, tôi thậm chí không tin rằng (thế gian) cái từ “đạo đức” được nhận ra trong vòng chín mươi phần trăm dân chúng trong đất nước này. Họ thậm chí không biết (thế gian) không biết từ “đạo đức” có nghĩa

là gì. Nó đã—nó đã thoát ly khỏi họ. Và nó đã làm điều đó rất gian trá.

⁵³ Sa-tan rất là xảo quyệt, đậy, và hẳn làm điều đó rất dễ dàng, rất—rất quý quyệt, chỉ cần một chút xíu *chỗ này* và một chút xíu *chỗ kia* thôi, để thực hiện điều đó. Nó có nhiều thời gian, vì vậy nó chỉ hoạt động một chút *chỗ này* và một chút *chỗ này* và, điều đầu tiên anh chị em biết, người ta dần dà bị kéo vào bên trong nó. Điều gì xảy ra với một người nữ, trở lại khi tôi còn là cậu thiếu niên mười sáu tuổi, nếu như cô ta xuống phố trong diện mạo thoát y này như ngày hôm nay? Ồ, người ta sẽ bắt cô ta bỏ tù. Ồ, nếu nó là điều sai lúc ấy, thì bây giờ nó cũng sai. Thấy không? Nhưng, anh chị em thấy, Sa-tan cứ bắt đầu cắt ngắn những chiếc váy, và hạ thấp chúng xuống hơn, và—và sẽ đến lúc mà có ai đó sẽ thiết kế một bộ đồ tắm hai mảnh nhỏ quá nhỏ mikini hay bikini, hay cái gì đó anh chị em gọi cho thứ đó, đến còn một chiếc lá vả. Anh chị em nhớ! Đúng thế, nói thẳng ra là vậy. Và đó là, đó là thực tế bây giờ.

⁵⁴ Và bây giờ chúng ta thấy, tất cả những điều đó là bởi vì người ta đang cố gắng tìm kiếm sự an ủi. Họ đang cố để tìm thấy điều gì đó mà họ...Và nên nhớ, sự an ủi của anh chị em là tín ngưỡng của anh chị em, và anh chị em làm cho những điều đó trở nên tôn giáo của mình. Hiểu không? Thật tội nghiệp trong sự nhận ra rằng cái chết nằm ngay trước mặt anh chị em. Hiểu không? Đến nỗi, tất cả điều này đã xảy ra cho đến khi dường như không có một—một nền tảng vững chắc nào được để lại cho dân tộc để xây dựng điều gì trên đó.

⁵⁵ Chỉ xin cho tôi hỏi anh chị em đôi điều. Anh chị em hầu như, không thể tin điều gì, ngoài Kinh Thánh. Chúng ta vẫn còn có Đấng Christ; cảm ơn Chúa. Hiểu không? Anh—anh chị em không thể tin bất cứ điều gì. Anh chị em hiểu...Chẳng hạn, khi bật ti-vi lên (nếu anh chị em có như vậy), và khi anh chị em bật ti-vi lên và thấy những—những mục quảng cáo thương mại, ồ, nếu người nào cố gắng nghe theo đến cái quảng cáo thứ một trăm, anh em sẽ chết trong một tuần. Đấy, anh chị em không thể làm điều đó. Và chính điều mà công ty nào đó sẽ bị phá sản, giống như một sản phẩm, và nói, “*Điều này chỉ có ở sản phẩm này ở đây, và không có điều này ở sản phẩm kia,*” và cùng công ty đó sẽ bán sản phẩm

giống như vậy. Rồi quảng cáo khác lại tiếp tục, lấy *điều này* về mặt này mà không lấy mặt *kia*, và cùng công ty đó. Người dân Mỹ sa vào thứ đó như thế, cho đến khi toàn bộ sự việc trở nên hư hỏng, cho đến khi không còn hy vọng nào nữa. Không ai biết nên tin điều gì. Nhưng lát nữa tôi sẽ nói cho anh chị em điều gì để tin, nếu anh chị em cần sự an ủi, nếu Chúa muốn.

⁵⁶ Người ta, họ nói dối, bịp bợm, trộm cắp, đến nỗi hầu hết anh chị em cần phải có một tờ khế ước bảo đảm để mượn năm đô la từ người nào đó. Thật là một...Anh chị em biết, Kinh Thánh nói điều đó, rằng sẽ chẳng có tình yêu thương trong những ngày sau rốt ngoài chỉ những người được chọn. Đúng vậy. Kinh Thánh nói về điều đó, rằng chồng sẽ nghịch cùng vợ, và vợ nghịch lại chồng, con cái nghịch cùng cha mẹ. Chỉ trong vòng những kẻ được Chọn của Chúa sẽ có tình yêu thương còn lại.

⁵⁷ Các giáo hội đã bị thâm nhập điều tương tự ngoài đời sống xã hội. Họ đã mang điều đó vào trong nhà thờ, đời sống xã hội và chính trị của họ cùng những thứ khác của họ, cho đến khi họ khiến cho hội thánh quá lộn xộn đến nỗi không biết điều gì để làm. Người ta mang chính trị vào trong nhà thờ. Họ cũng mang đời sống xã hội, đời sống xã hội của họ vào trong nhà thờ, những hoạt động xã hội của họ, cờ bạc hay lô-tô, hay thứ gì họ gọi nó, và những bữa ăn tối này và khiêu vũ, và đại loại như vậy, vào trong nhà của Chúa.Ồ, thật là—thật là tội nghiệp.

Họ nói, “Ồ, này, điều đó không phải, đó chỉ là phần phụ thêm thôi.”

⁵⁸ Nên nhớ, cũng chính cái phần phụ thêm đó mà Chúa Jêsus đã đánh đuổi những—những kẻ buôn bán ra khỏi chỗ buôn bán của họ, và phán, “Có lời chép rằng, ‘Nhà Cha Ta là nhà Cầu nguyện,’ mà các người làm cho nó thành ra hang trộm cướp.” Hiểu không? Thật là sai trật, tôi không quan tâm nó đang ở đâu. Chừng nào hội thánh...Hội thánh không phải là tòa nhà, nhưng chính là những người trong tòa nhà. Và nếu những người đó dè dặt trong điều này, ồ, thì nó sai. Và họ đã mang đến sự thực hành đó.

⁵⁹ Bây giờ chúng ta thấy rằng các giáo hội, cũng, đang luôn luôn hứa hẹn điều gì đó, giống như ti-vi và đại loại như vậy, mà họ không bao giờ thực hiện được điều—điều họ đã hứa. Như tôi thường nói, một câu trích dẫn cổ xưa, “Con người luôn ngợi khen

Đức Chúa Trời vì những gì Ngài đã làm, ngợi khen Đức Chúa Trời vì những gì Ngài sẽ làm (trông chờ đến những gì Ngài sẽ làm), và rồi bỏ qua điều mà Ngài đang làm.” Đấy, họ—họ—họ sai lầm. Và điều đó đã trở nên cũ rích sau một thời gian ngắn, vì sự ô nhiễm, đấy, bởi vì họ không nhận biết lúc này! Anh chị em có thể nói về sự an ủi Đấng Christ ban cho một lần, và nói rằng một sự an ủi Ngài sẽ ban trong những thời đại sắp đến, nhưng lại từ chối sự an ủi mà Ngài đang dành cho anh chị em ở đây bây giờ. Hiểu không? Nó ở trên cùng cơ sở chúng ta tìm thấy đó. Ồ, nó trở thành điều vĩ đại. Bây giờ thấy rằng họ—họ đến...

⁶⁰ Điều đó thậm chí trở nên phổ biến trong phái Ngũ Tuần, trong các giáo hội. Nó đã thâm nhập vào trong các lãnh vực Ngũ Tuần, đến nỗi họ thường hứa điều gì đó mà họ không bao giờ thực hiện. Luôn luôn mỗi người có một cảm xúc khác nhau, và—và làm cho nó phù hợp với Kinh Thánh hay không, và họ đang hứa điều gì đó mà họ không bao giờ thực hiện nó, đến nỗi điều đó dường như đi đến chỗ mà dường như thiếu sự thành thật. Người—người ta không đầu phục cho cốt lõi thật của sự chân thành. Nó đã bị đánh mất...Chính từ ngữ tiếng Anh về *sự chân thành* đã bị mất giá trị của—của nó đối với dân chúng. Hay là, bởi cách sống của—của nhiều người, cho thấy họ đã đánh mất sự thành thật. Bây giờ dường như họ không hiểu biết.

⁶¹ Thậm chí với việc xưng tội của chúng ta! Bây giờ, tôi muốn anh chị em những người đang đến, hay ở đây và giữ...hay là đang nghe trên băng—băng ghi âm, tôi muốn anh chị em lắng nghe kỹ lúc này chốc lát với lời trích dẫn này. Nó—nó...

⁶² Trừ khi anh chị em chân thành cách sâu sắc! Và anh chị em không thể nào thành thật cho đến khi anh chị em hiểu cách rõ ràng. Nếu anh chị em tự phụ, hay đoán mò, hay là hy vọng vậy, thì không thể có một chiều sâu về sự chân thành mà Chúa đòi hỏi. Nó, đức tin, không phải là một “hy vọng vậy” hoặc “nó có thể đúng.” Nó phải là hoàn toàn “A-men!” Nó là điều tối thượng của anh chị em. Nó—nó—nó là sự—nó là sự tuyệt đối của anh chị em. Đó là điều trói buộc anh chị em. Hiểu không? Anh chị em đến với sự tối thượng của mình, mà “Đó chính là Lễ thật và có...Nó không là gì ngoài lễ thật, và Nó phải như vậy!” Và rồi khi

anh chị em nhận thức điều đó trong tâm trí mình, thì anh chị em tiếp cận Nó với cả đời sống, linh hồn, thể xác của mình, và tất cả điều mà có ở trong anh chị em, cứ bán hết mọi sự với nó. Như Chúa Jêsus đã ân cần dạy chúng ta về người mua châu ngọc, và ông tìm thấy một viên Ngọc có giá trị lớn và ông bèn bán hết tất cả những thứ khác của mình để mua Nó. Tất cả những lễ thật và mọi thứ mà ông có, mặc dầu chúng là những viên ngọc quý, ông—ông...viên Ngọc này có ý nghĩa tất cả với ông. Và khi anh chị em tìm ra Điều Tối thượng của Đức Chúa Trời, Lời Ngài, một lời hứa dựa trên điều chắc chắn, anh chị em phải biết trước hết rằng đó là Lời Đức Chúa Trời, rằng điều mà anh chị em đang thấy được thực hiện là Đức Chúa Trời. Không—không có—không có “có lẽ vậy, nó có thể là, nó trông giống như nó có thể vậy.” “Chính là Đức Chúa Trời!” Rồi khi anh chị em hiểu được điểm ấy, thì đó là viên Ngọc quý giá nhất, anh chị em phải bỏ qua bất cứ điều gì mà người khác nói với anh chị em nghịch lại Nó. Anh chị em không được nhìn điều gì con người đã thành tựu. Anh chị em phải nhìn đến những gì Chúa đã phán và điều mà Ngài đã hứa, và thấy Ngài làm điều đó, thì đó mới là sự Tối thượng của anh chị em ngay tại đó. Và rồi mọi thứ mà anh chị em hiện có, mọi thứ mà anh chị em đã có, mọi thứ mà anh chị em hy vọng có, phải được đặt trên nền tảng Này thật sự như nó đã là sự chết và sự sống đối với anh chị em tại thời điểm đó.

⁶³ Tôi nghĩ có một trong việc khiến dân sự của chúng ta không được chữa lành là thiếu sự xưng tội, là thiếu sự xưng tội thành thật. Bây giờ, chẳng hạn, điều này có thể có vẻ hơi tồi tệ, nhưng tôi không muốn nói theo cách này. Nhưng, nhìn vợ tôi đang ngồi ở đây. Nếu tôi đi ra khỏi đây hôm nay và đưa tay ôm phụ nữ khác nào đó và—và làm tình với cô ta, và tôi biết sau đó, sau khi tôi đã làm điều ấy, rằng tôi đã sai, quá sai. Vậy thì, dĩ nhiên, Đấng Yên Ủi của tôi sẽ giữ tôi tránh khỏi việc làm điều đó. Hiểu không? Hiểu không? Nhưng tôi muốn nói nếu tôi—nếu tôi làm thế, và tôi...nó đã xảy ra việc tôi đã làm điều đó hoặc điều gì tương tự như vậy. Và rồi tôi biết việc trước tiên là nói với vợ tôi, trước khi tôi có thể thưa với Chúa, “tha thứ cho con,” bởi vì tôi đã phạm tội nghịch cùng nàng. Nếu anh chị em đến nơi bàn thờ và nhớ lại điều anh chị em nên làm, hãy đi làm điều đó ngay trước đã, trước khi anh em dâng của lễ của mình. Vậy tôi phải đến với nàng. Tôi tin sự

xưng tội cũng là làm cho ngay thẳng trở lại. Nó không phải là sự xưng tội đúng trừ phi là vậy.

64 Điều gì xảy ra nếu tôi nói bây giờ, “Tôi sẽ xưng ra điều đó, điều tôi đã làm sai, tôi nói, ‘Lạy Chúa nhân từ, Ôi Bạn của con, Ngài biết rằng con biết Ngài thật nhân từ. Ngợi khen Chúa! Halêlugia! Con—con—con—con nghĩ Ngài là một Người Bạn thân tốt bụng. Xin tha thứ cho con. Ngài biết, hỡi Người Bạn thân, thân thiết, con—con không muốn nói điều đó theo cách ấy’”? Hiểu không?

65 Vậy thì, anh chị em nói, “Đó là sự báng bổ.” Thật vậy. Xưng tội kiểu đó, đúng là báng bổ.

66 Nhưng điều gì xảy ra nếu tôi nói, “Chúa ôi, con—con không muốn làm điều ấy cách đó, và xin Ngài giúp con và con sẽ không làm điều đó lần nữa”? Ngài sẽ từ chối cửa lễ của tôi cho đến khi trước tiên tôi phải đến làm điều đó đúng với vợ tôi.

67 Thế thì điều gì xảy ra nếu tôi đến cùng nàng với sự thiếu tôn trọng như vậy, và nói rằng, “Này, cô gái thân mến, người bạn thân mến của anh, mẹ thân yêu của các con anh, và người yêu thân thiết, em biết rằng chúng ta đã chung sống với nhau trong một thời gian dài rồi. Này, nếu anh choàng tay ôm người phụ nữ khác thì thế nào? Và em nói gì về điều đó, em yêu, em sẽ tha thứ cho anh chứ?”

68 Tôi tưởng tượng nàng sẽ nhìn thế nào. Nàng ắt nghĩ, “Điều gì đã xảy ra với chồng mình vậy?” Hiểu không? Vậy thì, điều trước tiên, nàng sẽ không biết tôi đang đùa hay không.

69 Và anh chị em đừng xưng tội cách ấy với người thân của mình hay là với Chúa. Anh chị em phải xưng tội hết sức thành thật, với sự buồn phiền tin kính về tội lỗi của mình. Trước hết, anh chị em phải hối lỗi. Tôi phải nói với nàng, “Em yêu, hãy đến đây, anh muốn nói về đời sống hôn nhân còn lại của chúng ta. Người phụ nữ mà anh chung sống, đó là người yêu dấu của anh, và anh thật đã yêu em biết bao suốt những năm này. Nhưng bây giờ em có thể lia bỏ anh, từ đây trở đi, em có thể không ở lại với anh nữa, em có thể không chấp nhận anh. Và anh biết điều đó. Nhưng tuy nhiên, phải làm cho đúng, anh phải làm cho đúng.” Tôi phải nói với nàng với sự sâu sắc của lòng tôi.

⁷⁰ Rồi tôi cũng phải thưa với Chúa cách giống như vậy. Và nói với cả nàng và Chúa, với lòng thành thật, rằng tôi sẽ không bao giờ tái phạm, bởi ân điển của Chúa. Hiểu không? Đừng chỉ thật... Bây giờ, tôi có thể có khả năng đặt điều đó trên nàng, và nàng (hiểu không?) sẽ không thấy. Có lẽ lời nói của tôi với nàng sẽ—sẽ thuyết phục được nàng, nhưng lời nói của tôi sẽ không thuyết phục được Chúa. Ngài nhìn thấy trong lòng tôi và Ngài biết. Và sau hết, chỉ vài năm nữa ở với nàng, nếu Chúa cho phép, và chúng ta sẽ được cất lên khỏi thế gian này. Nhưng với Chúa, đó là sự Đòi đòi, vì vậy tôi phải thành thật sâu sắc với Chúa. Và rồi nếu tôi chân thành, Ngài sẽ nghe tôi. Nhưng nếu tôi không thành thật, Chúa chẳng cần phí thời gian lắng nghe tôi.

⁷¹ Và đó là chỗ xảy đến với ngày nay, trong vòng dân sự, dường như chẳng có sự sâu sắc về lòng chân thành mà—mà đáng ra họ nên có.

⁷² Và tôi tin rằng một người nam hay người nữ đến để được cầu nguyện cho, trước hết nên xưng ra mọi tội lỗi mà họ đã làm, và làm lại mọi sự cho đúng. Bởi vì, anh chị em thấy đó, anh chị em để ý nhiều lần trên bục giảng, anh chị em để ý, hãy xem thật xa vời CHỮA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không? Hiểu không? Người ta, khả tượng sẽ cụ thể hoá, dĩ nhiên, với đức tin của họ, Chúa đã hứa điều đó qua một ân tứ. Nhưng sự chữa lành là điều gì đó khác biệt, đấy; Chúa nhận biết điều đó lúc ấy, đấy.

⁷³ Bây giờ, chúng ta để ý, đó là, nhiều người xưng tội của mình, cần phải có sự chân thành sâu sắc. Tôi có ở đây, tôi không có thì giờ để đọc nó, nhưng nó xảy ra ở Binghamton, New York, tôi nghĩ vậy. Hay là, tôi đã làm chẳng? Vâng, Binghamton, tôi tin là đúng. Nơi có Công ty Giày Endicott ở đó. Binghamton, tôi nghĩ chỗ đó gọi là Binghamton, Binghamton, đúng thế, New York. Chúng tôi đã ở đó trong nơi giày Endicott-Johnson, một thánh phòng lớn, và chúng tôi đã tổ chức một buổi nhóm ở đó. Và buổi sáng nọ, Billy Paul ở phòng bên cạnh tôi, trời thật lạnh, gió thổi. Và tôi thấy, giữa nhiều người, dường như, thiếu sự thành thật. Và tôi—tôi tự hỏi tại sao. Đây là một người đã được chữa lành, mục đích nào đó, hay một người đặc—đặc biệt tôi đang nói đến. Người này bị bệnh nặng, và ông đã được chữa lành vào đêm này đứng ở đó. Và trước khi chúng tôi rời khỏi, năm ngày, bệnh ông lại tái phát.

Hiểu không? Bởi vì, trong sự Hiện diện của Thánh Linh, Chúa đã lấy điều đó khỏi ông. Giống như Nó đã làm cho người phụ nữ trẻ này lúc này ngoài sân ở đây, chàng thanh niên tối hôm qua, đây. Nhưng phải có sự thành thật sâu sắc để biết rằng Chúa có thể cắt căn bệnh ra khỏi anh chị em bây giờ, cùng với sự xúc dầu giống như vậy trên anh chị em, có thể làm cho nó lia khỏi anh chị em. Hiểu không? Và rồi Thánh Linh đã phán với tôi vào một buổi sáng, gần như ban ngày, và nói, “Hãy đến trên bục giảng hay nơi nào đó, và đem những người này đến đó và làm cho họ xưng ra mọi tội lỗi mà họ đã phạm, trước khi người cầu nguyện cho họ.” Hiểu không? Sự thành thật sâu sắc!

⁷⁴ Trừ khi thế giới này ăn năn, nó phải bị hư mất. Hiểu không? Và sự xưng tội là điều thế giới cần cho ngày hôm nay, là sự xưng tội thành thật.

⁷⁵ Điều đó cũng giống như thuốc men cho bệnh tật. Tất cả chúng ta có thể đọc trên chai thuốc nó là loại thuốc gì và nó—nó chữa trị chứng bệnh gì. Nhưng, anh chị em biết, việc đọc tờ hướng dẫn sử dụng, tôi sẽ áp dụng điều đó giống như đối với Kinh Thánh, những trường học và những thần học viện của chúng ta có thể đọc tất cả Lời. Nhưng, anh chị em biết, chỉ việc đọc bảng hướng dẫn hay cách sử dụng nó thế nào, điều—điều đó không chữa trị được bệnh tật. Hiểu không? Nó—nó phải uống thuốc, vì vậy phải uống thuốc! Vậy một người có thể nói, “Tôi là một—một nhà thần học. Vậy thì, đừng giảng cho tôi, tôi—tôi—tôi...về những việc như vậy, tôi biết Kinh Thánh. Tôi—tôi biết rằng Kinh Thánh nói như vậy—và—như vậy, *điều đó.*”

⁷⁶ “Kể nào nghe Lời Ta,” Phúc âm Giăng 5:24, chẳng hạn. “Kể nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời.” Hay, bản King James dùng chữ “everlasting,” có nghĩa là “Đời đời,” một cách đúng đắn. “Có Sự sống Đời đời bởi vì người ấy đã tin.” Nhiều người nói họ tin. Vậy thì, điều đó đúng. Lời—lời—lời Kinh Thánh là đúng. Tôi—tôi đang đọc toa—toa—Toa Thuốc, tôi đang đọc những gì trong Toa Thuốc nói đến, và Thuốc Giải Độc cho tội lỗi của tôi, nhưng tôi có thể uống Nó không? Tôi có thể tin được chăng? Tôi có thể nói “Tôi tin,” nhưng tôi có tin không? Đó là điều tiếp theo. Chỉ đọc Nó và biết sự hướng dẫn, không chữa được bệnh tật. Nan đề là điều đó (trong trường hợp của chúng

ta) chúng ta không thực hiện những điều mà Thuốc cứu chữa yêu cầu. Chúng ta có Thuốc cứu chữa, nhưng chúng ta không muốn uống Nó. Chúng ta nói mình làm, bởi vì chúng ta có thể đọc Nó; nhưng để thật sự uống Nó, chúng ta không làm điều đó. Đấy, Phúc âm là cách giống như vậy, một thứ thuốc, cho ca bệnh này. Nếu bệnh nhân... Và phương thuốc được chứng minh chữa trị bệnh nhân, và bệnh nhân đọc tất cả về việc—việc khám phá ra loại thuốc này, và họ biết công thức của thuốc có trong nó, họ biết tất cả tên—tên nhà khoa học tìm ra loại thuốc nào đó này, chẳng hạn như vắc-xin Salk và vân vân. Nếu chúng ta—nếu chúng ta biết tất cả Lời về Điều đó, nhưng từ chối nhận Nó, thì Nó sẽ chẳng giúp ích cho chúng ta. Đấy, Nó—Nó sẽ chẳng giúp ích gì cho chúng ta.

⁷⁷ Nhưng, và rồi cách chúng ta nói, “Nhưng chúng tôi đã nhận nó mà!” Và nếu anh chị em nói mình đã sử dụng nó, mà bệnh nhân không biểu hiện kết quả gì, chúng tỏ anh ta không uống thuốc. Chỉ thế thôi. Làm sao, nếu chiếc đồng hồ trên tường không phải là người lúc nào cũng hối hả bận rộn như vậy, đấy. Tôi muốn ở lại ở đây và mang lại thật rõ cho dân sự của—của chúng ta, kể từ khi Phúc âm đã được minh chứng những điều này, và họ tuyên bố họ nhận lấy Nó, và họ cho thấy rằng họ không nhận lấy Nó! Làm sao một người có thể đọc Kinh Thánh dựa trên việc nhỏ mà tôi nói đến, về những phụ nữ cắt tóc ngắn và mặc quần ngắn, và đại loại như thế, làm sao họ có thể tự xưng mình là những Cơ-đốc nhân trong khi Chính Thuốc nói rằng nó khác hẳn! Hiểu không? Làm thế nào? Anh chị em nói, “Nhưng tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh, tôi đã nói tiếng lạ.” Điều đó không có một ý nghĩa gì cả. Chính đời sống của anh chị em chứng minh rằng anh chị em đã không áp dụng Nó! Hiểu không? Anh chị em nói anh—anh chị em đã áp dụng Nó, nhưng thật sự đã không! Vì, anh chị em vẫn còn cho thấy những triệu chứng cần đến Thuốc kia để chữa khỏi. Và Thuốc men, trong đường lối Phúc âm, là một sự chữa trị bảo đảm! Nó phải là vậy. Vậy thì, anh chị em biết, anh chị em phải tỏ cho thấy những kết quả.

⁷⁸ Anh em lấy ví dụ một người nói rằng họ là, “Tôi là. Tôi là một tín đồ. Tôi tin.” Hãy để Ánh sáng Phúc âm đập vào họ, thưa anh em, họ nhận Nó ngay bây giờ! Và họ sẽ bày tỏ ra kết quả.

Chắc chắn vậy. Anh em sẽ không thấy người đó trong những căn phòng lây lợi nữa, anh em sẽ không thấy anh ta ở ngoài nơi này với điều thuốc trên tay, anh em sẽ không còn thấy anh ta uống rượu. Ô, không. Anh em sẽ không thấy anh ta tán tỉnh những phụ nữ khác. Không, không, không. Tôi không quan tâm người ta phơi bày xác thịt nữ giới của họ trước mặt anh ta đây đây thể nào, anh ta sẽ ngẩng đầu lên trời và hướng về Đấng Christ. Đó là gì? Điều đó tỏ cho thấy Phương thuốc đã có hiệu lực. Và nếu Nó không nhận được ảnh hưởng, anh chị em nói, “Ồ, tôi biết tôi đã uống Nó rồi,” ồ, thế thì anh chị em ở chỗ nào hôm nay? Anh chị em đang chết. Anh chị em bày tỏ! Tôi đang nhìn xem anh chị em khi chẩn đoán bệnh của anh chị em, bằng—bằng Kinh Thánh, rằng anh chị em vẫn còn ở trong tội lỗi. Và tiền công của tội lỗi là sự chết. Đừng nghĩ điều đó cần phải được nói rõ ràng hơn. Đây, chính những hành động của anh chị em chứng minh, chính những hành động của anh chị em chứng minh rằng anh chị em đã không nhận lấy Nó. Anh chị em *ngĩ* mình đã nhận. A-men. Anh—anh chị em có thể đã thành thực trong việc làm đó, nhưng anh chị em không làm nó! Vì, nếu anh chị em làm, Chúa đã hứa Nó sẽ đem đến kết quả cho anh chị em. Và tội lỗi cũ vẫn còn đó, bản chất A-đam cũ vẫn tồn tại ở đó, kẻ vô tín cũ. Tuy nhiên anh chị em cố chứng tỏ mình, trước mặt người bạn mình, nói, “Ồ, tôi là một tín hữu. Ôi, vinh thay Đức Chúa Trời! Vâng, tôi là một tín hữu.” Nhưng, anh chị em thấy, Điều đó chẳng giúp ích gì cho anh chị em chút nào.

79 Có lẽ chính bệnh nhân đó không được định trước để đến với—với Thuốc men. Nếu thế, họ không bao giờ nhận được hiệu quả. Đúng thế. Anh em hiểu chứ?

80 Nhưng nhìn vào người phụ nữ vô đạo đức kia khi Ánh Sáng đập vào cô ta, có điều gì đó đang nằm ở đó để quan tâm đến hoàn cảnh của cô. Hiểu không? Nếu chúng ta tin và xưng tội một cách thành thật, Phương Thuốc này của Chúa trở nên hiệu quả. Chúa có một đường lối sẵn sẵn cho những điều này.

81 Bây giờ, thấy đó, người kia sẽ đi, nói, “Ồ, tôi đã gia nhập vào giáo hội. Như vậy thật là ổn cho tôi rồi.” Đó không phải là đường lối sẵn sẵn của Chúa.

⁸² Đường lối sấm sẩn của Chúa là sự ăn năn, sự xưng tội, và tỏ cho thấy một kết quả, sanh ra bông trái đáp ứng cho sự ăn năn, tỏ ra lòng thành thật. Nếu anh chị em thật sự muốn làm điều đó sáng hôm nay, thì sẽ được cầu nguyện cho! Và anh chị em là những người đang nghe băng ghi âm này, trên khắp thế giới, và sau khi cuốn băng này được mở và mục sư hay người nào đó đang mở nó ra trong những nhóm hội chúng ở ngoài rừng hay bất cứ nơi đâu, chỗ mà cuốn băng đang được mở, trước hết anh chị em phải xưng tội lỗi rõ ràng, và rồi đến không có điều gì trong lòng của anh chị em, ngoài đức tin, và được cầu nguyện cho, đó là thứ Thuốc sẽ có tác dụng.

⁸³ Chúa Jêsus phán, “Hãy ăn năn, mỗi người trong các ngươi!” Tôi muốn nói Phi-e-rơ đã nói vào Ngày lễ Ngũ tuần, “Hãy hối cải, và chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội lỗi, và anh em sẽ nhận được sự ban cho của Thánh Linh.” Khi anh chị em ăn năn sâu sắc và tin nơi Chúa, và chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, anh chị em làm cho Chúa Trời là kẻ nói dối nếu anh chị em không được nhận lãnh Thánh Linh. Nếu... Chúa Jêsus phán điều này, mạng lệnh cuối cùng cho hội thánh Ngài, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin. Nếu họ đặt tay lên người đau, thì người đau được lành.” Và anh chị em thấy những dấu hiệu đó đi theo một người tin, và anh chị em đến và để người tin đặt tay lên anh chị em, và điều gì đó chẳng xảy ra, thì có gì đó sai trật với niềm tin của anh chị em. Hiểu không? “Kể tin!” Đức Chúa Trời đã hứa một phương cách sấm sẩn.

⁸⁴ Chúng ta cố gắng tìm kiếm sự yên ủi qua việc nói, “Tôi không phải lắng nghe.” Không, điều đó là đúng, anh chị em không phải lắng nghe.

⁸⁵ Nhưng nếu anh chị em được định cho Sự sống Đời đời, thì anh chị em sẽ lắng nghe Nó và vui thích với Nó. Đó là Sự Yên ủi của anh chị em. Đó là Điều mà anh chị em mong mỗi suốt cả đời. Nó là—Nó là viên Ngọc ấy, mà, anh chị—anh chị em sẵn sàng từ bỏ tất cả mọi thứ. Hiểu không? Anh chị em muốn có Nó vì anh chị em biết Đức Chúa Trời đang yêu thương chăm sóc anh chị em. Nó là điều gì đó có thể giải quyết được vấn đề tội lỗi, giải quyết sự vô tín, giải quyết mọi sự, cho anh chị em, nếu anh chị em muốn có Nó. Chính là người đau ốm thật sự và biết mình bị đau, để tìm

kiếm bác sĩ. Thấy không? Không phải người không bị đau, chẳng cần ai, Chúa Jêsus phán. Nhưng chính là kẻ bị đau. Nếu anh chị em có thể nhận ra tình trạng của mình, thì anh chị em phải làm như Ngài đã phán làm. Rồi nó phải xảy ra, nếu không thì Chúa đã nói điều gì đó sai. Hiểu không?

⁸⁶ Đôi khi rất nhiều người, trong những buổi nhóm chữa lành, anh chị em không bắt đầu từ việc dưới cùng của nó. Anh chị em phải có một đời sống được thanh tẩy, anh chị em phải ở trong tình trạng đó, anh chị em phải thật sự nói rằng, “Vâng, tôi tin Nó,” và điều đó phải bắt nguồn từ tấm lòng. Thế thì anh chị em, chẳng ai phải vỗ về anh chị em, nói, “Này, ồ, anh yêu dấu, chị yêu dấu, anh nên làm *điều này*, chị nên làm *điều kia*.” Anh chị em là tín đồ, không có gì có thể cất Điều đó khỏi anh chị em. Tôi không quan tâm đến những gì người khác nói, bất cứ sự an ủi, bất cứ sự khích lệ nào, bác sĩ nào, bệnh viện nào, điều gì được nói qua sự chẩn đoán, anh chị em vẫn đừng tin nó. Anh chị em thật sự biết Điều đó! Không cần lời nói nào khác về Nó, anh chị em biết Nó! Vậy thì, đó là điều chân thật.

⁸⁷ Chúng ta có quá nhiều sự bất chước trong mọi lãnh vực. Nó phải xảy ra cách đó. Đừng cảm thấy tệ về nó. Nó phải là ở đó. Nó đã luôn luôn xảy ra và sẽ xảy ra. Nhưng tôi sẽ nói với anh chị em sáng hôm nay điều gì là Lẽ thật và các sự việc. Chúng ta đang ở vào thời cuối cùng. Chúng ta phải đặt điều này ở Lẽ thật, đấy, và để nó biết Lẽ thật là gì.

⁸⁸ Vậy thì chúng ta thấy rằng người ta không muốn đón nhận đường lối của Chúa về điều đó. Họ muốn, họ...Chúa đã sẵn sẵn một đường lối cho anh chị em được an ủi. Chúa có một đường lối sẵn sẵn cho tất cả những điều này. Nhưng người ta không muốn có Nó, người ta chạy theo những phương cách khác. Và mỗi lần họ làm như vậy đối với phương cách khác đường lối của Chúa, là họ mang sự thanh nộ của Chúa đổ lên chính mình mỗi lần họ làm điều đó. Được rồi.

⁸⁹ Và tất cả những điều này mà tôi đã nói về, nó đưa chúng ta đến với điều này, thế gian, tất cả của điều này chạy theo những thành tựu khoa học khác, chạy theo những thành tựu của giáo hội, chạy theo những thứ khác để rồi đưa chúng ta đến chỗ chung kết của thế giới. Chúng ta đang ở chỗ chung kết đó. Chẳng

còn có một hy vọng nào. Chúng ta không có hy vọng được sống còn. Thậm chí chúng ta không còn một cơ hội để tồn tại. Bây giờ tôi chỉ xin dành vài phút để mổ xẻ điều này, và thật sự chứng minh điều đó với anh chị em.

⁹⁰ Và mỗi một người trong anh chị em, anh chị em hiểu, nếu không, anh chị em nên mua một tập san về y khoa, anh chị em nên đọc Tập san Bạn đọc, và vân vân, ở đó anh chị em đọc thấy những thành tựu này. Bây giờ để làm...

⁹¹ Một mục sư ở đây đang gửi Sứ điệp này cho cả thế giới. Để tuyên bố như thế, rằng chúng ta không còn hy vọng, rằng chúng ta đang ở trong tình trạng vô phương cứu chuộc, rằng chúng ta đã bước qua ranh giới giữa sự cứu chuộc và sự phán xét, vậy thì tôi phải đưa ra cho hội chúng những nền tảng nào đó để làm cơ sở cho lời tuyên bố này. Phải có lý do nào đó cho một người, nếu anh ta có một tâm trí lành mạnh giống như tôi nghĩ là mình hiện có, thì sẽ tuyên bố điều như thế, nói cho dân tộc của mình, nói cho hội chúng của mình, nói cho những người tại nơi mà mình đi đến trên khắp thế giới trong ba mươi hay bốn mươi nước khác nhau, có lẽ, khắp thế giới, và nhiều dân tộc và các ngôn ngữ, rằng “chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng,” chúng ta được giao trách nhiệm tuyên bố điều này hay—hay—hay giải thích một chút về nó cho đến khi chúng ta đi đến chủ đề chính của chúng ta dành cho buổi sáng.

⁹² Hãy nhìn, bây giờ chúng ta hãy xem những gì khoa học và giáo dục đã mang lại cho chúng ta, và đó chính là điều mà người ta đã tiếp nhận thay thế cho Lời của Đức Chúa Trời, một sự tán thành thành khoa học. Và khoa học thường phải rút lại những gì họ đã nói. Một lần nọ tôi đã đọc chỗ một nhà khoa học người Pháp nói, khoảng hai trăm năm, hoặc ba trăm năm trước, “Lăn một trái banh vòng quanh trái đất,” và nói, “nếu trái banh này, ở tốc độ này...Nếu thế giới này đã từng phát minh ra vật gì đó và khiến cho chúng chuyển động ít nhất ba mươi dặm một giờ, hoặc xấp xỉ vậy, vòng quanh thế giới,” ông chứng minh một cách khoa học điều đó, “thì trọng lượng của vật đó sẽ bị nhấc bổng bởi lực hấp dẫn của trái đất.” Hiểu không? Bây giờ, anh chị em nghĩ khoa học có liên hệ trở lại với gã đó không? Chắc chắn không. Điều đó là trong quá khứ, với họ.

⁹³ Bây giờ, chúng ta hãy cứ suy nghĩ giờ này, tất cả chúng ta muốn nói, “Tôi muốn được chứng minh một cách khoa học về điều đó.” Đó là điều nhiều hệ phái tôn giáo người ta nói đến ngày hôm nay. Họ muốn một bằng chứng khoa học. Ồ, tôi có thể quay lại và nói rằng, “Hãy chứng minh một cách khoa học với tôi, Đức Chúa Trời ở trong hội chúng của bạn. Chứng minh cho tôi bất cứ điều gì, một cách khoa học, đó là thật. Chứng minh...”

⁹⁴ Sự thật là gì? Sự sống. Tôi muốn anh chị em cho tôi một phần tư giá trị của nó, hay—hay để tôi bán hết mọi thứ mình có, để mua một phần sự sống đó. Và sự sống có thật không? Nếu không có thật, việc gì tất cả chúng ta ở đây?

⁹⁵ Sự sống, đức tin, tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, mềm mại, hiền lành, nhẫn nại, khoa khọc không thể nào đụng đến nó và đó là điều trường tồn, có thật duy nhất. Áo giáp toàn bộ của Cơ-đốc nhân là nhìn xem điều không thấy được. Nhưng các giác quan không thể tuyên bố điều đó, nhưng nó vẫn có ở đó. Đó là lý do tại sao cần có đức tin để tin, và nó sản sinh ra trong anh chị em điều đức tin công bố ra. Nó mang điều đó đến cho anh chị em, sự chữa lành Thiên liêng và điều gì đó. Người ta không thể chứng minh điều gì chữa lành cách Thiên liêng, nhưng họ biết có sự chữa lành Thiên liêng. Tôi...Người ta không thể chứng minh việc cứu khỏi tội lỗi là gì, nhưng họ biết con người được cứu khỏi tội. Vì vậy điều đó không thể được chứng minh một cách khoa học, nhưng nó rất khoa học theo cách nhìn của Chúa nhìn nó.

⁹⁶ Vậy thì, khoa học đã mang lại cho chúng ta điều gì? Bây giờ, anh chị em có thể bị sốc một chút. Khoa học đã mang lại cho chúng ta sự đau ốm, sự chết, và những bệnh tật. Vậy thì, anh chị em chỉ được dạy dỗ một mặt của bức tranh. Nhưng có đến hai mặt với nó. Anh chị em nói, “Khoa học đã phát minh *cái này*, *cái kia*, và *cái nọ*.” Ồ, chúng tôi sẽ đồng ý với anh chị em về niềm vinh dự đó. Nhưng hãy nhìn vào mặt khác. Khoa học đem đến cho chúng ta sự đau ốm. Khoa học mang đến cho chúng ta bệnh tật, sự chết.

⁹⁷ Hãy xem! Khoa học lai giống đã mang đến cái chết cho thế hệ, về vấn đề thức ăn và những thứ khác. Nó làm cho người ta trở nên quá yếu ớt và như vậy, đến nỗi người—người nam và người

nữ được kết cấu như một mớ rác rưởi, và không—không có—không có cấu trúc bên trong. Thật giống như mớ cá đông lạnh kia. Chúng không thể sống thiếu máy điều hòa nhiệt độ, chúng hư thúi. Họ không thể chơi bóng rổ, nếu một trong họ bị đụng phải cái gì đó, nó giết anh ta, trên võ đài quyền anh và bất cứ cái gì nữa. Và nó làm cho quá mềm yếu đến nỗi đàn ông và đàn bà, ồ, nó đang làm cho họ bị băng hoại.

⁹⁸ Và người ta đang tiêm chất lai giống này vào trong gia súc rồi chất đó lại đi vào bên trong nhân loại lúc này, theo như chính khoa học, và đang gây ra sự hư hoại ra từ chúng. Bởi vì, khi một—một con bò được lai giống, hoặc bất cứ thức ăn nào được lai giống, thức ăn đó sẽ làm nên tế bào máu, mà tế bào máu là sự sống của anh chị em. Thấy nó đã gây nên điều gì không? Và rồi, vào trong thịt, người ta tiêm những thứ này vào trong thịt, và giờ đây nó chứng minh rằng những việc tiêm chích này gây ảnh hưởng trên dòng dõi loài người. Ôi khoa học!

⁹⁹ Họ phun thuốc DDT này trên những cánh đồng, tôi đã nhìn thấy một ngày nọ, rồi bây giờ chúng ta thấy tám trăm người đau ốm trong cộng đồng này vì ăn trứng. Anh chị em có nhớ vào năm ngoái khi lần đầu tôi, lúc đó chúng ta đã xây dựng một chút ở đây, và tôi đã nói tiên tri, và nói rằng, “Sẽ ứng nghiệm trong những ngày sau rồi, đừng sống trong thung lũng và đừng ăn trứng.” Tôi đã ghi nó vào trong sổ của tôi. Tôi nghĩ có điều gì đó về việc ấy, tôi đi và nhìn vào nó. “Đừng ăn trứng.” Đó là con đường trở lại năm 1933. Trứng có chất gì đó trong chúng bây giờ, và tôi thấy khoa học nói rằng đàn ông trên năm mươi tuổi không nên ăn trứng, bởi vì nó gây trở ngại cho tim. Những bệnh tật!

¹⁰⁰ Sữa, nó đã từng là chế độ ăn hầu như cân bằng nhất của chúng ta. Bác sĩ sẽ nói với anh chị em, “Hãy tránh xa nó.” Nó sẽ gây nên bệnh viêm xoang và mọi thứ bệnh khác. Cũng chính con người đã từng uống sữa và sống nhiều năm mà không hề biết bệnh viêm xoang, nhưng sự lai tạo và đại loại như vậy đã phá vỡ cấu trúc của con người đến nỗi chẳng còn gì ngoài mớ rác rưởi, một khối cầu—một khối cầu bệnh tật. Điều gì đã tạo nên nó? Khoa học!

¹⁰¹ Nhìn xem! Nó gây ra những gien giữa—đàn ông và đàn bà trở nên yếu đi, sự yếu đuối thể chất của nhân loại, được quyết

định bởi những gien, và làm tăng khả năng mắc chứng bệnh liệt co cứng ở trẻ em lên khoảng ba mươi phần trăm. Người Mông-cổ chịu ảnh hưởng lớn về căn bệnh này. Và những nhược điểm do sự lai tạo của những thức ăn mà chúng ta đang ăn để sống, đang gây nên sự yếu đuối cho cơ thể, mà nó gây ra ung thư, những rối loạn tâm trí, và tất cả các loại bệnh tật đang hoành hành trên thân thể con người bởi vì sự yếu đuối của nó. Khoa học, đang hủy hoại chính họ, bỏ đi kế hoạch của Đức Chúa Trời.

Ngài phán, “Mỗi hạt giống sinh sản tùy theo loại.” Ừ-m.

¹⁰² Hãy xem thử chúng ta đang ở đâu? Tôi có thể nói tiếp và tiếp tục; thì giờ của chúng ta đang trôi qua. Nhưng, lưu ý, điều đó đang gây ra điều gì? Khoa học đã đem lại sự chết, bệnh tật, và sự hủy diệt.

¹⁰³ Và tôi đã thấy ngày kia, đang lúc tôi nói chuyện với người bạn thân của tôi, Tiến sĩ Vayle đang ngồi ở đây, mà ở đó có một bài báo nói rằng người ta bị chết bởi thuốc penicillin. Thật sự nó không phải thuốc penicillin, nó là tạp chất mà người ta để lẫn vào khi họ đang sản xuất thuốc penicillin. Đó là sự làm tiên, thói tham tiền. Đôi khi các bác sĩ phát nó là những người mà thậm chí không biết công thức của thuốc aspirin, và cha đẻ của chúng gửi chúng cho một—một chuyên gia trong một lãnh vực khác, mà thậm chí không biết làm thế nào để chữa trị bệnh đau bụng cho trẻ em. Nhưng chúng ta có được điều gì? Sự ham lợi, một số ảnh hưởng, hay điều nhỏ nhặt nào đó. Họ không còn sự chịu khó mà những bác sĩ miền quê thời xưa đã từng đi xuống và nói chuyện với anh chị em và yên ủi anh chị em và làm mọi thứ. Họ đã lia bỏ Chúa ra khỏi sự việc, bởi vì họ chạy theo con đường riêng của mình. Để gạt bỏ Chúa ra khỏi sự việc, họ đã giải thích Ngài không đúng. Chúng ta đây.

¹⁰⁴ Đó là những gì chúng ta đã làm bởi việc lai giống. Anh chị em thấy, thân thể...Điều gì làm cho thực vật khỏe mạnh, mầm sống hầu như không thể làm điều đó. Nó là những loại thực vật bón phân tươi này, những loại cây lai tạo anh chị em phải phun tưới cho nó luôn. Và nhiều anh chị em đã đọc sứ điệp của tôi về *Tôn Giáo Lai Tạo*, cứ phun tưới nó và chăm sóc và—và đại loại như vậy. Để ý, nhưng thực vật đích thật không cần phải phun thuốc, nó là loại nguyên gốc.

105 Điều gì làm cho bệnh tật xảy đến cho cơ thể con người? Có phải thân thể...Như tôi đã được một người bạn bác sĩ yêu quý của mình bảo, mà tôi không muốn nói tên anh ấy ngay bây giờ, nhưng anh là một anh em rất tốt, đọc cho tôi từ một tạp chí y khoa mới đây, một cuốn sách trong văn phòng của anh nơi mà anh giữ những cuốn sách bổ ích này và loại thuốc mới nhất. Thật là một sự yếu đuối. Anh chị em để ý bất cứ ai mà thật sự...Anh chị em nói thân thể của mình bị suy yếu, anh chị em bị lạnh ngay tức khắc. Đó là gì? Chính sự yếu đuối của cơ thể dẫn đến chất nhầy xuất ra từ các tuyến. Và, trong đó, chính mầm sự sống lạnh phát ra và anh chị em bị cảm lạnh. Nhưng nếu cơ thể ấy khoẻ mạnh, nó sẽ vứt đi cái mầm lạnh đó, nó không thể chạm đến được.

106 Vậy, anh chị em thấy, khi Đức Chúa Trời tạo dựng nên con người lúc ban đầu, con người đó được miễn dịch với mọi bệnh tật. Hiếu không? Nhưng sự vô tín và khoa học, khoa học và giáo dục là điều đầu tiên đưa con người cách xa Đức Chúa Trời, và nó vẫn còn nắm giữ con người.

107 Hãy nhìn những gì thuốc lá và rượu bia, và những điệu vũ thoát y và vân vân, đã làm suy sụp thể hệ này. Tôi nghĩ anh chị em luôn luôn tự hỏi...Tôi sẽ có một lời tuyên bố ở đây. Tôi đã định không làm điều đó, nhưng tôi tin rằng tôi sẽ làm.

108 Đấy, đôi khi người ta thắc mắc, họ thường hỏi tôi, “Anh Branham, điều gì—điều gì khiến cho anh luôn luôn đề cập tới những việc như thế? Anh không nghe rằng...Nói anh đến giáo hội người ta, ồ, tôi có thể giữ những người phụ nữ của tôi chứ và trong khi anh giảng họ không thể được an ủi. Anh luôn quở trách họ, ồ, về việc họ cắt tóc ngắn, và về việc họ mặc áo quần của đàn ông, và tất cả những điều này như thế. Này, tại sao anh làm vậy?” Vậy thì tôi—tôi—tôi...

109 Đây có lẽ là Sứ điệp cuối cùng của tôi cho đến mùa hè tới, anh chị em biết, nhưng tôi muốn nói với anh chị em. Đây này. Ấy là Thánh Linh của sự phân biệt dành cho những ngày sau rốt này, mà biết rằng đó là điều bị rửa sả trước mặt Chúa. Đôi khi tôi cứ tự hỏi một mục sư có sự phân biệt nào về thời sau rốt này không? Chính Đức Chúa Trời mà nói trên bục giảng ở đây những tình trạng của anh chị em và những gì anh chị em đã làm, và—

và tình trạng nào anh chị em sẽ có, và—và những nan đề gì anh chị em đang gặp, mà cũng Thánh Linh đó trong anh chị em nhìn ra và có thể phân biệt những dấu hiệu của thời gian, và Linh đó không kêu lên được. Đó là Linh của sự phân biệt, bởi vì Chính Thánh Linh nói rằng điều đó là tội lỗi, và bất cứ ai tham dự vào việc của nó sẽ bị hư mất. Và rồi làm thế nào tôi có thể được xưng công bình trước mặt Đức Chúa Trời, và thấy anh chị em của tôi đang ở trong loại tình trạng đó, nếu tôi không kêu la nghịch cùng nó? Cho dù họ có giận dữ với tôi, tôi vẫn phải kêu la nghịch cùng việc đó. Đó là sự phân biệt. Đôi khi họ không tán thành Lời đó và vân vân, và nó thiếu sự phân biệt. Phải đến hạ gục nó bằng Lời. Hiểu không? Đấy, chúng ta—chúng ta biết điều đó là đúng. Ô, đó là, đó là biết nó là sự thật. Đó chính là sự phân biệt trong những ngày sau rốt.

¹¹⁰ Bây giờ chúng ta thấy về khoa học, tôi—tôi không muốn đi xa hơn vấn đề đó, thời gian của tôi đang cạn dần. Bây giờ chúng ta hãy mất một giây nhìn xem sự giáo dục và thấy điều gì nó đã làm. Hiểu không? Bây giờ chúng ta có hai loại hội thánh nói chung.

¹¹¹ Bây giờ, chúng ta nhận thấy rằng nó là thế, rằng chính là lý lẽ, những lý lẽ chung đã khởi động trái banh tội lỗi lăn vào nơi đầu tiên. Nó là những lý lẽ gì? Lý lẽ chống lại Lời của Chúa. Khi Đức Chúa Trời bảo A-đam và Ê-va, “Ngày ngươi ăn, ngày đó ngươi chết.” Điều đó đã được định rồi, tất cả chỉ thế thôi. Và Ngài đã củng cố cho họ để chống lại kẻ thù, đằng sau Lời Ngài. Nhưng rồi Ê-va, lắng nghe lý lẽ của Sa-tan, đậy, văn hóa, sự hiểu biết, sự giáo dục, sự tiến bộ, thấy đó, bà đã bước ra đằng sau ở đó và lắng nghe những lý lẽ của Sa-tan, và đã làm điều mà Đức Chúa Trời đã phán “chớ làm.” Và nếu một lý lẽ, sự lắng nghe một lý lẽ chống nghịch Lời sẽ gây nên tất cả sự lộn xộn này, một lý lẽ chống nghịch Lời lại sẽ đưa anh chị em quay lại cùng chỗ đó, bởi vì sẽ là thật ngu dại nếu Đức Chúa Trời mang con người quay lại những nền tảng mà chính Ngài đã từng đuổi họ ra khỏi đó. Hiểu không? Hiểu không? Anh em cần phải đến với dòng Huyết tuôn đổ của Đấng Christ. Hệ phái của anh em sẽ không làm gì được, và những lý lẽ của anh em cũng sẽ không có tác dụng gì. Chính Huyết và sự sanh ra, và Nó đem lại trong anh em một con người mới, Đấng Christ, và theo khuôn mẫu của Đấng Christ mà anh

em sống, bởi vì đó là Độc tố mà anh em tỏ cho thấy Nó giết chết tội lỗi của sự vô tín, chống lại bất cứ điều gì ngoài Lời của Chúa.

¹¹² Giáo dục cho chúng ta...có...Chúng ta có hai hội thánh trong tay sáng hôm nay. Một là Hội thánh Ngũ tuần được thiết lập vào Lễ Ngũ tuần bởi Thánh Linh; hai là giáo hội Công giáo La-mã được tổ chức tại Nicaea, Rô-ma. Một được sinh ra thuộc linh; cái kia là một hội đoàn tri thức. Từ hội thánh đó sinh ra tất cả những người Tin Lành, tất cả những hệ phái ra đời. Đó là hệ phái đầu tiên. Tất cả những hệ phái sinh ra từ một giáo hội đó và có mối liên hệ với giáo hội đó, Khải huyền 17 nói vậy, “Nó là một gái điếm và nó là một đại dâm phụ.” Đúng vậy. Vì thế không...Cái bình không thể gọi là cái nồi dính mỡ, đấy, bởi vì nó—nó đúng, nó thật ra chỉ cùng một thứ. Nó đã được tổ chức, nó chết, nó ở Rô-ma. Tôi không quan tâm nó là gì, nó đã chết! Kinh Thánh, chúng ta vừa đi qua những thời đại hội thánh đó, để chứng minh điều đó. Một cái đặt nền tảng trên sự phân biệt thuộc linh; cái kia đặt nền tảng trên sự giáo dục và khái niệm tri thức.

¹¹³ Bây giờ, điều đó đưa chúng ta trở lại trong vườn Ê-đen, lại chính nơi đó. Người nữ (hội thánh) là người đã lắng nghe, không phải A-đam, chính người nữ! Bây giờ họ muốn trở nên giáo hội mẹ, tiếp tục! Điều đó thật chính xác. Không sai nhíp chút nào. Họ xưng tội của chính mình, đấy. Thấy đó, trở lại với điều giống như vậy, bất tuân Lời Đức Chúa Trời! Tại Nicaea, Rô-ma, khi câu hỏi được đặt ra về phép báp-têm bằng nước, về những vấn đề khác giống như thế, và về báp-têm bằng Thánh Linh, các—các giám mục cùng nhau đã tổ chức cái gọi là giáo hội Công giáo Rô-ma, mà được gọi Rô-ma “hoàng gia”, nó đã được gọi vậy. Chỉ thông qua việc tiếp nhận lịch sử trong thời gian qua, và lắng nghe nó, xem xét lại nó. Và điều đó chỉ dành cho một mình Rô-ma, ở Rô-ma là một giáo hội nhà nước hoàng gia. Những giáo hội khác chỉ là những giáo hội chị em với nó, thật sự được gọi là Công giáo.

¹¹⁴ Hội thánh của chúng ta cũng là công giáo, Hội thánh phổ thông, mà là một—một niềm tin phổ quát của tất cả những tín đồ. Một trong chúng được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời và có Chúa Thánh Linh trong Nó, và nó chứng minh bởi Sự sống, Giáo lý, và hành động của nó, rằng Thánh Linh ở trong đó, bởi vì Đó chính là Đấng Yên Ủi mà Đấng Christ—Đấng Christ

đã hứa, đang làm việc trong hội thánh của Ngài, đang làm điều giống như Ngài đã làm lúc khởi đầu. Đó là cách Độc tố của liều thuốc cứu rỗi của Đấng Christ đã hành động như thế nào lúc ban đầu, thì đó cũng cách Nó hành động ngày nay, mang lại cùng sự việc như vậy.

115 Giáo hội kia là khái niệm tri thức của hệ phái được thiết lập bởi một nhóm người, mà có một “hình thức tin kính,” như tiên tri đã nói với chúng ta, “và lại chối bỏ Lễ thật của Quyền phép này.” Vậy thì, điều đó được hình thành như thế nào thật quá rõ ràng như tôi biết.

116 Vậy thì, có hai hội thánh. Một hội thánh được khai sinh tại Nicaea; và hội thánh kia ra đời vào Lễ Ngũ tuần. Và—và hội thánh này luôn luôn nghịch lại cùng hội thánh kia. Chúng ta đi qua những thời đại hội thánh để chứng minh điều đó, giáo hội này nghịch cùng hội thánh kia. Một bên là giáo hội tốt đẹp, đáng tôn trọng, tri thức với nhiều học giả tốt và vắn vắn; còn hội thánh kia bị xếp loại như là một “đám thánh giết gân.” Nó đã có từ ban đầu, “những gã đánh cá dốt nát, say rượu,” và ngày hôm nay cũng vậy, nó vẫn bị xếp vào loại đó. Một bên là khoa học; bên kia là thuộc linh. Một bên là trật tự khoa học; bên kia là sự phân biệt thuộc linh của Lời. Một bên được sắp xếp cách khoa học, những điều nhóm người kia nói, những giám mục tri thức. Bên kia là sinh ra một cách hoàn toàn bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và sống bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và điều đó bày tỏ và làm ứng nghiệm những Lời mà Đức Chúa Trời đã hứa. Cho biết độc tố gì anh chị em đang sử dụng. Có phải anh chị em đang sử dụng độc tố giáo dục? Có phải anh chị em đang sử dụng Độc tố Thánh Linh không? Hiểu không? Được rồi.

117 Ô, sự tinh vi đó của Sa-tan! Cách nó có thể vẽ lên bức tranh đó, một cách tri thức có thể khiến con người không được sinh bởi Thánh Linh của Chúa cứ lòng vòng mãi! Và không có phương cách nào, một cách tri thức, để nhấn chìm họ với nó. Không có cách nào.

118 Chỉ có sự phân biệt bởi đức tin, đấy, một sự phân biệt. Chúng ta thấy những gì Lời nói, chúng ta tin Nó.

119 “Thế thì, Anh Branham, họ nói họ có sự phân biệt.” Thế thì để cho Thánh Linh đem lại đúng những điều mà Ngài đã hứa

đưa ra, rồi chúng ta sẽ tin điều đó. Hiểu không? Có bằng chứng về Điều đó.

¹²⁰ Làm thế nào Độc tố hành động khi Nó tiếp xúc trên một người? “Những dấu lạ này sẽ theo sau những kẻ tin,” Ngài phán. Nếu Độc tố đụng chạm đến điều đó, thì điều đó trở nên ổn thoả. Hiểu không? Vì thế chúng mang chúng ta đến...

¹²¹ Điều này dẫn chúng ta đến lúc này, để kết thúc, trong vài phút, vì vậy điều này dẫn chúng ta đi từ A-bên và Ca-in, đến sự phán xét thời Nô-ê, từ đó đến chính thời của Nô-ê. Bây giờ, trước khi chúng ta xếp hàng cầu nguyện, hãy lắng nghe cho rõ khi chúng ta đi qua một số lời Kinh Thánh ở đây trong một—một đề tài ngắn.

¹²² Chúng ta thấy rằng sau khi thế giới đã tiếp nhận khái niệm tri thức của Lời, những người đó trở nên những con người vĩ đại, người có tiếng tăm. Kinh Thánh nói vậy, Sáng thế ký 6:4. Con người nổi tiếng lại chạy theo những phụ nữ thật đẹp và các thú, giống như chúng ta đã có trong cả thế gian. Vừa đi qua điều đó với đề tài *Đèn Đỏ Báo Hiệu*, chúng ta đã nói đêm nọ cách mà những phụ nữ đẹp hơn trong những ngày sau rớt, thế nào đàn ông, đàn ông nổi tiếng, như vụ xì-căn-đan ở nước Anh và Hoa Kỳ. Và nó vẫn còn đang được khám phá một trong những ngày này. Đấy, anh chị em thật sự không biết gì về tất cả những cô gái gọi này và hết thấy mọi thứ khác. Hiểu không? Anh chị em có biết số cô gái phục vụ nơi quán rượu nhiều gấp ba lần so với những cô gái đang học trung học phổ thông hoặc trung cấp không? Số cô gái phục vụ nơi quán rượu nhiều gấp ba lần so với những cô gái đang học trung học phổ thông hoặc trung cấp. Anh chị em có biết, tỉ lệ phần trăm chính xác, tôi không thể nói điều đó lúc này vì nó không có ở trước tôi, tôi không hề chép lại, nhưng hầu hết một phần ba nữ sinh trung học trên toàn quốc thì cũng biểu hiện sự vô đạo đức hay phải nghỉ học ở nhà để làm mẹ không? Anh chị em có biết việc uống thuốc penicillin nhằm để đẩy lùi những bệnh truyền qua đường tình dục chỉ đưa vào do sự đòi trụ giữa những con người, mà, để người đó không chết không? Nhưng tuy nhiên, thấy đó, Đức Chúa Trời phán rằng điều đó sẽ lan tràn đến thế hệ thứ tư. Nó đang gây cho người Mông-cổ cũng như mọi nơi khác, và trẻ em bị...Ôi, thật tội lỗi, nó thật là tình

vi! Làm sao mà người ta họ, những mục sư truyền đạo họ đứng nơi bục giảng mà không giảng nghịch lại với những kẻ ăn mặc hở hang trên đường phố, và để họ hát trong ban hát, và mọi thứ như thế, và thấy đó chính là điều mà đã đưa đất nước chúng ta xuống địa ngục, đưa dòng dõi chúng ta xuống âm phủ. Đúng vậy. Vậy giờ đây chúng ta thấy rằng sau khi Chúa có đủ về nó, như tôi tin Ngài có ngày nay...

¹²³ Bây giờ tôi sẽ đến với đề tài của tôi. Tôi có một cách là lạ để đem một...Tôi thích xây dựng nhiều điều rồi sau đó đung vào chủ đề của mình. Bây giờ, chúng ta thấy trong thời Nô-ê, khi Đức Chúa Trời sắp sửa đoán xét thế gian, thì ngày hôm nay cũng giống như vậy, bởi vì Chúa Jêsus đã phán như thế, Ngài đã quan tâm không? Ngài có quan tâm không? Ngài, chắc chắn là Ngài đã quan tâm. Ngài đã quan tâm điều gì? Vậy thì, sau khi Ngài biết sự phán xét đang đến gần rồi, và đã loan báo sự phán xét đó, Ngài quan tâm những kẻ nào muốn quan tâm. Và đó cũng là cách dành cho ngày hôm nay. Ngài quan tâm những kẻ nào muốn quan tâm. Và chúng ta thấy Ngài đã sai một tiên tri đến để hướng dẫn họ, chỉ dẫn những người được chọn của Ngài đến với phương cách đã được cung ứng cho sự giải thoát của họ. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hiểu không? Chúng ta thấy rằng Chúa quan tâm dân sự của Ngài. [Băng trống—Bt.]

¹²⁴ Chúng ta đang ở thời kết thúc, và chúng ta thấy mình đang ở kỳ cuối cùng! Không có phương cách nào được xây dựng trên sự thối nát đó. Làm thế nào chúng ta có thể xây dựng một thành phố trên đồng đổ nát của Sô-đôm và Gô-mô-rơ? Làm thế nào chúng ta có thể làm điều đó? Chỉ có một sự kỳ diệu được để lại, và đó là sự hiện đến của Chúa Jêsus; ôi, chà, một sự tinh lọc qua kỳ Đại nạn, đem trở lại sự phục hồi cho thế giới, vì một dân sự là những kẻ công bình trong cái nhìn của Đức Chúa Trời và sống bởi Lời Ngài.

¹²⁵ Lưu ý, Ngài quan tâm đến những người trông mong được giải cứu trong thời Nô-ê, và Ngài đã sai một tiên tri đến với họ. Và vị tiên tri này đã chỉ dẫn họ đến với đường lối sẵn của Chúa. Vậy thì, đó là cách của Đức Chúa Trời thực hiện các sự việc. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã phán với Nô-ê, mà là Lời (lúc đó

chưa có Lời được chép ra), và bảo Nô-ê chuẩn bị một con tàu để cứu dân sự, và cảnh báo tất cả mọi người rằng Ngài có “một con đường cứu rỗi.” Và người đàn ông này là một tiên tri đã được xác thực đã chứng minh cho họ phương cách để được cứu thoát. Để ý, kẻ khiêm nhường và chân thật đã nghe người này và tin ông, và họ đã được cứu thoát. Họ được cứu thoát khỏi điều gì? Sự chết của thế gian tội lỗi phải bị hủy diệt trong ngày đó, họ thoát khỏi con đường chết đang trải ra cho cả thế gian. Đức Chúa Trời đã rất quan tâm! (Ôi Chúa, xin giúp cho điều này ăn sâu vào chúng con bây giờ, trước khi xếp hàng cầu nguyện.) Đức Chúa Trời đã quan tâm!

¹²⁶ Ngài nhìn thế giới ngày hôm nay bây giờ, và Ngài đã kêu gọi và Ngài đã kêu gọi, và họ đã bác bỏ và quay mặt đi. Đã có một cơ hội để ăn năn từ ban đầu. Khi Chúa bảo Ê-sai đi lên và đặt...nói với Ê-xê-chia rằng ông ta sẽ chết, Ê-xê-chia đã ăn năn và được thương xót. Khi Đức Chúa Trời bảo Giô-na đi đến Ni-ni-ve và kêu la, vì trong vòng bốn mươi ngày Ngài sẽ hủy diệt thành, họ kêu khóc xin sự thương xót và có sự ăn năn. Nhưng khi họ khước từ điều đó, thì chẳng có gì còn lại ngoài trừ sự phán xét! Và dân tộc này đã chối bỏ Đấng Christ. Họ đã không để ý đến lời kêu gọi, vì thế chẳng có gì còn lại ngoài việc chúng ta đang đối diện với sự phán xét.

¹²⁷ Bây giờ, Chúa có quan tâm đến những ai biết ăn năn không? Ngài đã mở một con đường cho họ không? Bây giờ chúng ta sẽ thấy những gì Ngài đã làm trong quá khứ.

¹²⁸ Thời Nô-ê, Ngài đã quan tâm! Ngài sai đấng tiên tri, và Ngài—Ngài đã đem đến con đường và Ngài tỏ cho họ thấy con đường đó, và Ngài đã mở con đường trốn thoát và họ đã thoát khỏi sự phán xét. Ngài cũng đã quan tâm săn sóc họ. Chúng ta thấy rằng Ngài đem họ đến nơi mà Ngài, trong những ngày sau rốt, đến nơi mà (tất cả họ) trước khi có cuộc phán xét vĩ đại xảy đến, Ngài rất quan tâm họ đến nỗi Ngài chuẩn bị một con đường để họ có thể bước vào và sẽ được miễn trừ khỏi tất cả sự phán xét mà sẽ xảy đến.

¹²⁹ Bây giờ, Ngài đã làm điều đó cho những—những người được Chọn. Bây giờ, chúng ta biết điều đó. Ngài đã làm việc đó cho kẻ được Chọn, chỉ những kẻ được Chọn, bây giờ! Họ là những người

đã tiếp nhận mầm của Sự sống. Họ là những người đã được định trước để nhìn thấy điều đó. Họ là người đó. Tất cả chúng ta, nếu chúng ta tin Kinh Thánh, chúng ta phải tin vào sự định trước. Hiểu không? Đúng vậy. Không phải Chúa muốn ai đó phải chịu đau khổ, nhưng Ngài đã biết ai sẽ tiếp nhận Nó và ai sẽ không.

¹³⁰ Ngài cũng quan tâm dân sự được tuyển chọn của Ngài trong những ngày hủy diệt của Ê-díp-tô. Họ đã ở dưới đó trong xứ Ê-díp-tô và làm nô lệ. Thời Môi-se, Ngài đã quan tâm dân sự. Ngài đã gửi đến điều gì cho họ? Một tiên tri, lần nữa. Đúng thế không? Và Ngài đã biệt riêng dân sự của Ngài ra khỏi thế giới vô tín, khỏi sự phán xét hầu đến của thời đó. Ngài đã làm điều đó không? Ngài đã quan tâm khi Ê-díp-tô chất tội lỗi thành đống cao đến nỗi Đức Chúa Trời phải đưa đến sự phán xét, bởi vì Ngài đã phán với Áp-ra-ham rồi, “Và Ta sẽ giải quyết với nước đó.” Vì vậy thay vì đổ sự thạnh nộ của Ngài lên tất cả bọn họ, Ngài đã ban sự quan tâm của Ngài đến với họ. Ngài đã sai Thần Yên Ủi của Ngài đến với họ. Ngài ban Lời Ngài đến với họ. Và Ngài luôn luôn ban Lời Ngài qua tiên tri của Ngài, như Ngài đã làm vào thời Nô-ê. Ngài đã làm điều tương tự như thời Nô-ê. Trong thời Ê-li...của Môi-se, chúng ta thấy Ngài đã làm điều tương tự. Ngài ban cho họ tiên tri của Ngài, và họ đã biệt riêng chính mình ra khỏi sự vô tín. Vậy thì, đó là thứ phải được bày tỏ ra. Đó là loại để tin Điều đó. Họ tin Môi-se, mà ông là một...Trong mắt của Pha-ra-ôn, ông là một kẻ cuồng tín, ông là một tay ma thuật, ông là kẻ giả hình, ông là một thứ gì đó kinh khủng. Nhưng đối với dân được chọn, điều đó được tỏ ra theo như Lời của Đức Chúa Trời (“Ta sẽ đem họ ra”), ông là một vị tiên tri được ban cho họ. Ông là đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời. Và ông cũng...Để ý, họ đã tin ông và được thoát khỏi cơn phán xét của thời đó. Họ đã tin Môi-se.

¹³¹ Và Ngài đã nói Ngài cũng sẽ quan tâm họ và mang họ ra, và Ngài đã quan tâm họ trong suốt cuộc hành trình sau khi họ ra đi. A-men. Như điều đó thuộc lãnh vực thuộc thể, còn đây là trong lãnh vực thuộc linh. Ngài đã quan tâm! Tại sao? Ngài đã cung ứng mọi thứ họ cần trong suốt cuộc hành trình. Có phải Ngài đã quan tâm không? Ngài đã chữa lành họ khi họ bị đau. Ngài đã cung ứng sự chữa lành, Ngài sẵn sẵn phương cách để

chữa lành bệnh tật của họ. Ngài đã cung ứng một—một con rắn bằng đồng, để họ có thể nhìn lên con rắn bằng đồng đó, một biểu tượng của tội lỗi, và được chữa lành. Ngài nuôi nấng họ trong những ngày họ ở trên đường đi, nơi không có bánh thì Ngài mưa bánh từ Trời. Ngài đã nuôi họ. Không chỉ thế thôi, nhưng mà Ngài còn mặc quần áo cho họ, chứng tỏ Ngài quan tâm đến những ai quan tâm.

¹³² Nếu họ sẵn sàng xưng tội và ăn năn và tin nhận, Chúa quan tâm! Nhưng anh chị em phải quan tâm trước, anh chị em phải tin nhận những gì Ngài đã gửi đến cho anh chị em. Ngài rất quan tâm họ đến nỗi họ tin chắc rằng sẽ không phạm lỗi, Ngài đã xác chứng cho tiên tri của Ngài bởi một dấu hiệu của một Trụ Lửa, để dân sự thấy rằng không phải bởi người này đang đi dọc theo ở đây, mà chính là Chúa ở ngay trên ông, Ngài là Đấng đang dẫn đường. Đức Chúa Trời quan tâm những người quan tâm. Đức Chúa Trời quan tâm những ai quan tâm Ngài. Vì thế Ngài xác chứng con người này và chứng minh rằng ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời, bởi việc gửi đến cho họ Trụ Lửa để dẫn họ đến chính xứ đó. Và họ biết chừng nào còn dấu hiệu này của Lửa này, Trụ Mây và Trụ Lửa theo họ...Ngài phán Ngài “không cất đi Trụ Lửa và Trụ Mây.” Ngài ở với họ năm này qua năm khác trong đồng vắng, suốt bốn mươi năm. Đúng thế không? Trụ Lửa đó đã dẫn dắt họ! Chúng ta hiện ở trong năm thứ ba mươi ba của mình, còn bảy năm nữa sẽ là hình bóng tương tự. Được rồi, Trụ Lửa dẫn dắt họ. Ngài đã quan tâm họ. Và Ngài đã quan tâm họ thật nhiều đến nỗi Ngài đã để cho họ biết rằng—rằng nó chẳng phải là điều nào đó thuộc về khoa học, đó chẳng phải sự sai lầm chắc chắn, nhưng Ngài đã xác chứng Sứ điệp, chứng minh Nó.

¹³³ Ngài còn quan tâm ngay cả đến một người đàn bà là người ngoại bang, không phải dân Y-sơ-ra-ên. Bà không thuộc nhóm người đó, nhưng bà là một người ngoại bang, tín đồ Trưởng Lão, Giám Lý, là gì đó, bà ở phía bên kia. Nhưng khi bà nghe! Tên bà là Ra-háp, bà đang sống...bà là một gái điếm. Nhưng khi nghe thể nào Chúa Trời ở trong một Trụ Lửa và đã dẫn đưa họ, bà nói hãy để...kêu xin với Chúa Trời, và bà tỏ lòng thương xót với những thám tử đến thám thính xứ sở ấy. Và bởi vì bà quan tâm mình và dân tộc của mình, Chúa Trời đã quan tâm đến bà. Đến nỗi người

ky nữ này đã dâng đời sống mình cho Đấng Christ, cho Cứu cánh, bởi vì bà đã thấy được dấu hiệu của Chúa Trời Siêu nhiên, và bà đã hầu việc các thần của bà ngay trong giáo phái của chính bà. Nhưng khi bà thấy dấu hiệu Siêu nhiên vĩ đại này, bà kêu van và nài xin sự thương xót, và thương xót cho gia đình bà, và Chúa Trời đã rất quan tâm bà đến nỗi toàn thành phố bị sụp đổ, cái này chổng lên cái kia, nhưng không có một hòn đá nào di chuyển trên nhà của bà. Ngài quan tâm! Mặc dù bà là một người ngoại bang, bà không ở trong nhóm vào lúc đó, nhưng Ngài đã quan tâm. Ngài luôn quan tâm.

Ngài đã quan tâm Ê-li khi ông, và một mình ông, đã quan tâm Chúa.

¹³⁴ Halêlugia! Đó là nơi sự việc xảy đến. “Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay chăm sóc anh em.” Phi-e-rơ, đang nói với các trưởng lão được chọn, những trưởng lão và những người trong hội thánh, ông nói, “Hãy trao sự lo lắng của anh em lên Ngài, bởi vì Ngài chăm sóc anh em. Đặt mọi sự tại đó, bởi vì anh em đã được tẩy sạch trước mặt Đức Chúa Trời. Anh em—anh em đang bước đi như những tội tở của Đức Chúa Trời.”

¹³⁵ Đức Chúa Trời đã quan tâm Ê-li bởi vì Ê-li đã quan tâm đến Đức Chúa Trời. Tất cả những thầy giảng kia đã đánh mất khái tượng của thời đó, đã đánh mất ý muốn của Đức Chúa Trời và lòng kính mến Lời Ngài, và tất cả đã đi vào hiện đại. Nhưng cho dù Giê-sa-bên hiện đại nắm giữ họ thế nào, đệ nhất phu nhân của đất nước, cho dù có bao nhiêu thầy giảng khác để cho phụ nữ hành động và làm gì đi nữa. Ê-li đã kêu la chống nghịch cùng điều đó, như Danh Chúa. Ông quan tâm đến những gì Chúa phán, và Chúa quan tâm những gì Ê-li nói lúc đó, bởi vì ông đã nói Lời của Chúa. Chúa quan tâm khi anh chị em quan tâm, nhưng anh chị em phải quan tâm trước. Vâng.

¹³⁶ Để ý, Ngài quan tâm lúc Ngài kêu gọi Ê-li, bằng Lời Ngài, ra khỏi những hệ phái đó. Trông giống như ông sẽ phải chết đói, bởi vì không có phần mười và cũng không có của dâng đến với ông. Nhưng Ngài rất quan tâm Ê-li, Ngài không để ông chết đói trong suốt thời gian ông vâng theo Lời của Đức Chúa Trời. Ngài ra lệnh những con quạ đến nuôi ông. Ngài đã chăm sóc Ê-li bởi vì Ê-li đã quan tâm đến Ngài, và Ngài là Lời.

¹³⁷ Ngài chăm sóc Đa-ni-ên khi Đa-ni-ên quan tâm đến Lời của Đức Chúa Trời đủ để cầu nguyện một cách chân thành. Cho dù điều gì vua nói đi nữa, “Ta không muốn nhìn thấy việc đó nữa,” Ê-li đã mở màn che cửa và hướng về Giê-ru-sa-lem và cầu nguyện. Ê-li quan tâm Đức Chúa Trời, và—và Đức Chúa Trời đã quan tâm đến Ê-li. Đa-ni-ên đã quan tâm Lời Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã quan tâm Ê-li. Ngài sai Trụ Lửa đến đuổi sư tử khỏi ông và gìn giữ ông ở dưới đó suốt đêm dài. Đức Chúa Trời đã quan tâm bởi vì Đa-ni-ên quan tâm. Vâng, thưa quý vị. Cầu nguyện chân thành, biết rằng điều đó có nghĩa là sẽ bị ném vào hang sư tử nếu ông không vâng phục những mệnh lệnh giáo phái. Nhưng ông đã quỳ gối xuống bên cửa sổ, không hề sợ những gì con người nói. Ông đã mở những cánh cửa sổ bởi vì đó là mạng lệnh của Đức Chúa Trời, và ông đã cầu nguyện chân thành và thành thật với Đức Chúa Trời của ông hằng ngày. Ông đã quan tâm Đức Chúa Trời và mạng lệnh của Ngài, và Đức Chúa Trời quay lại và quan tâm Đa-ni-ên và mạng lệnh của ông, chỗ đứng của ông. Đa-ni-ên đã quan tâm Chúa và Lời Ngài, và Chúa đã quan tâm Đa-ni-ên và sự ủng hộ của ông cho Lời. Ngài sẽ làm điều đó mọi thời đại. A-men.

¹³⁸ Ngài quan tâm đến dân Hê-bơ-rơ khi họ thành thật kính trọng và quan tâm đức tin mà đã một lần được đấu tranh cho họ, Lời Đức Chúa Trời. Ngài quan tâm họ đến nỗi khi họ thổi kèn... Họ nhận một mạng lệnh từ Đức Chúa Trời, “Đừng cúi lạy trước vị thần ngoại giáo nào, bức tượng nào. Đừng cúi lạy và đừng thờ phượng chúng.” Đó là mạng lệnh. Và khi họ thổi kèn và nói “chúng ta sẽ ném vào lò lửa những ai không quỳ lạy,” người ta rất sợ hãi đến nỗi xây lại với hình tượng. Đúng thế. Chúa quá quan tâm họ, đến nỗi khi sức nóng tăng lên, Ngài sai Người thứ tư xuống đó trong lò lửa hực để giữ cho họ mát. Ngài quan tâm bởi vì họ quan tâm.

¹³⁹ Nếu anh chị em muốn giữ tín điều nào đó, Chúa không quan tâm điều gì anh chị em làm. Nếu anh chị em muốn làm thế, Ngài sẽ không bao giờ quan tâm anh chị em, bởi vì anh chị em đang làm điều con người nói. Nhưng nếu anh chị em giữ Lời Đức Chúa Trời, thành thật xưng tội của mình và tin Đức Chúa Trời là Đấng Chữa Lành, hôm qua, ngày nay, và cho

đến đời đời không bao giờ thay đổi, Ngài sẽ quan tâm đến anh chị em.

¹⁴⁰ Ngài đã quan tâm lúc ấy, Ngài đã quan tâm đến dân Hê-bơ-rơ, và Ngài sai Người thứ tư đến giải cứu họ, mà chính là Đấng Christ. Chúng ta biết điều đó.

¹⁴¹ Khi người phung kêu gào, “Lạy Chúa!” Mười người phung bước đến và kêu xin thành khẩn, “Chúa ơi, xin thương xót chúng tôi.” Họ đã quan tâm đủ cho những nhu cầu riêng của họ, Ngài đã dùng quyền năng để chăm sóc họ. Ngài đã quan tâm người phung bởi vì người phung đã xưng tội của mình, gọi Ngài “Lạy Chúa!”

¹⁴² Ngài đã quan tâm, khi một thầy đội quan tâm đủ về chính mình để gửi lời xin sự giúp đỡ từ Chúa Jêsus. Khi thầy đội đã... bày tỏ đức tin của mình, đã lên án những thần tượng La-mã của ông, và quan tâm đủ (trước sự chứng kiến công chúng) để cho mời Ngài đến chữa lành con trai ông, Chúa Jêsus cũng đã quan tâm đủ để đến chữa lành cho nó. Ngài quan tâm khi anh chị em quan tâm. Mặc dầu, anh chị em phải quan tâm trước. Ngài đã quan tâm.

¹⁴³ Ngài quan tâm khi Giai-ru quan tâm đủ về Chúa Jêsus. Ông là một tín đồ bí mật. Ông tin rằng Ngài đúng, nhưng vì quan điểm giáo phái của ông mà ông không thể đi ra và xưng nhận điều đó, nhưng khi con gái nhỏ của ông bị bệnh và chết, Giai-ru đã biết, nhìn cái chết của con gái mình, hoặc để bày tỏ sự quan tâm của ông, ông đã quan tâm đủ để lên án những kẻ vô tín vây quanh ông, và đội chiếc mũ chức vụ của mình, và đi tìm Chúa Jêsus. Khi Giai-ru bày tỏ ông quan tâm, Chúa Jêsus cũng đã tỏ ra Ngài quan tâm đủ để đến kêu cô bé sống lại từ kẻ chết. Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc! Dù vấn đề là gì đi nữa, Ngài quan tâm!

¹⁴⁴ Ngài quan tâm đủ ngay cả khi không có một mạng lệnh nào vậy, không có gì để nói vậy, Ngài chưa bao giờ nhắc đến điều đó, nhưng Ngài quan tâm bởi vì người đàn bà nhỏ bé kia không thể xếp hàng cầu nguyện, và bà nói, “Giá như tôi có thể sờ vào áo Ngài, tôi tin Ngài.” Ngài quan tâm đến đức tin của bà trong điều đó, đến nỗi Ngài đã quay lại và gọi bà ra khỏi đám thánh giả, và

bảo với bà rằng đức tin bà đã chữa lành bà. Ngài đã quan tâm bởi vì người phụ nữ đó đã quan tâm.

¹⁴⁵ Ngài quan tâm khi kẻ điên được gọi là Quân đội quan tâm đủ, ở dưới quyền kẻ chống nghịch, cố vẫy vùng thoát ra khỏi những mồ mả kia của ma quỷ và đi gặp Chúa Jêsus, và nằm phủ phục trước Ngài. Khi mà, Quân đội! Những quỷ đó sẽ không bao giờ đến nếu Quân đội không ép mình ra đó để gặp Ngài. Và khi anh ta quan tâm đủ để có sự nỗ lực đó, vừng vàng trong niềm tin của mình, Chúa Jêsus đã quan tâm đủ để đuổi quân đội quỷ này khỏi anh ta, và căn bệnh điên loạn đã biến mất. Ngài đã quan tâm khi anh chị em quan tâm. Vâng, thưa quý vị. Ngài quan tâm khi quý vị quan tâm.

¹⁴⁶ Bấy giờ, khi người mù kêu lên tại cửa Giê-ri-cô rằng, “Hỡi Chúa Jêsus!” Là một người Do-thái, một người Chính thống, tốt lành đang đứng trong nhà hội. Nhưng khi ông nói, “Có gì ồn ào đi qua vậy?”

Họ trả lời, “Jêsus người Na-xa-rét đi ngang qua, một Đấng Tiên Tri.”

¹⁴⁷ Nói, “Hỡi Jêsus, Ngài là Con vua Đa-vít!” Ôi, thật đáng quở trách cho mục sư và những thầy tế lễ của ông đứng gần đó. Nhưng ông ta không quan tâm đến điều gì mục sư, thầy tế lễ, hoặc ai khác đã nói, ông đã quan tâm! Và ông đã quan tâm đủ để được nhìn thấy, ông đã kêu xin! Và khi người mù đó đã sẵn sàng, và quan tâm đủ để kêu lên, Chúa Jêsus đã quan tâm đủ để chữa lành cho ông. Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi! Ngài quan tâm khi anh chị em quan tâm, nhưng anh chị em phải quan tâm trước. Anh chị em phải chứng tỏ rằng mình quan tâm.

¹⁴⁸ Ngài quan tâm nhiều đến nỗi khi một người đàn bà, sống với sáu người đàn ông, xác định và biết và nhận ra dấu hiệu Mê-si của Ngài về sự phân biệt, Ngài quan tâm đủ đến nỗi Ngài tha thứ mọi tội lỗi và ban cho bà nước mà không cần phải đến đó mức, bởi vì bà đã nhận biết. Bà nói, “Thưa Ngài, tôi biết Ngài là một tiên tri,” khi Ngài nói với bà những gì sai trật nơi bà. Và người ta, bà đang trông đợi ngày đó xảy đến, bà chỉ đã ở trong giáo hội nhóm lại, bà đã không có cơ hội để làm điều đó. Nhưng khi bà thấy một Người mà là Đấng có thể nói cho bà biết điều gì sai trật

với bà, bà thưa, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một Đấng Tiên Tri. Tôi biết khi Đấng Mê-si đến Ngài sẽ làm những điều này.”

Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.”

149 Thế là đủ! Bà đã quan tâm. Bà bỏ vò nước của mình lại, và chạy vào thành phố, và bà nói rằng, “Hãy đến xem một Người Đấng đã bảo tôi những việc tôi đã làm. Đây chẳng phải chính là Đấng Mê-si sao?” Bà có điều gì đó giống Ra-háp, bà quan tâm đến nỗi báo động cả thành phố. Bà quan tâm bởi vì điều gì đó đã được thực hiện, Kinh Thánh được xác chứng đã đem lại sự ứng nghiệm và làm cho nó chắc chắn rõ ràng, và bà đã quan tâm! Bà không quan tâm điều gì người ta nói hay người nào khác đã nói; bà đã thấy Nó, bà đã ở đó khi sự việc xảy ra. Bà quan tâm. Và bà quan tâm đến dân tộc của mình đến nỗi bà nói với mỗi một người trong họ, và điều đó khiến cho cả thành phố đều tin Chúa Jê-sus Christ. Bà quan tâm, và Ngài đã quan tâm. Chắc chắn, Ngài đã quan tâm.

150 Chúa Jê-sus quan tâm đủ đến Sứ điệp dành cho ngày hôm nay để đem lại sự ứng nghiệm như điều Ngài đã phán, đến nỗi Ngài đã chết và đã sống lại để ban đến họ Chúa Thánh Linh, Đấng Yên Ủi, tỏ ra thấy chức vụ của Ngài ngày hôm nay rằng Ngài vẫn sống. Ngài quan tâm đủ. Chúng ta không quan tâm sao? Đó là vấn đề, chúng ta sẽ không quan tâm sao? Ngài đã chết cho chức vụ này. Ngài đã chết hầu cho Chúa Thánh Linh có thể đến đây trong thời đại này để bày tỏ những điều này. Ngài đã quan tâm anh chị em. Ngài đã quan tâm để đem Điều đó đến đây. Ngài đã quan tâm để thực hiện lời tuyên bố. Ngài quan tâm bởi vì Ngài yêu thương anh chị em. Ngài quan tâm đủ để làm điều đó, để sai Thánh Linh đến với điều này, để thực hiện chức vụ này ngày hôm nay.

151 Đó là cách mà Ngài đã chứng tỏ Ngài quan tâm trong thời đó thế nào, bởi vì Ngài đến để xác chứng điều Chúa đã phán Ngài sẽ làm. Đó là lý do tại sao người đàn bà kia nhận biết Ngài. Bà thưa, “Tôi biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài là một Tiên Tri. Khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng ta những điều này.” Đây, Ngài quan tâm đủ về Lời Đức Chúa Trời để xác chứng Nó cho bà. A-men.

152 Vậy Ngài đã sai Chúa Thánh Linh đến, mà trong thời đại quan điểm tri thức này, mà Ngài có thể bởi cùng một Chúa Thánh Linh

chứng minh qua chúng ta rằng Ngài vẫn là Đấng Mê-si, chứng minh điều đó trong cùng một cách. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bây giờ câu hỏi đặt ra là, anh chị em có quan tâm không? Anh chị em suy nghĩ gì về điều đó? Nó đây này. Nó đã được chứng minh hết lần này đến lần khác. Anh chị em có quan tâm đủ để tin không? Anh chị em có quan tâm đủ để xưng ra tội lỗi của mình, rằng anh chị em sai trật không? Xưng ra sự vô tín của mình và tiếp nhận điều đó. Anh chị em có quan tâm đủ để chấp nhận nó không? Ngài đã quan tâm đủ để chết và sống lại, để đem điều đó đến với anh chị em. Anh chị em có quan tâm đủ để tiếp nhận nó không. Tôi nghĩ nó đã được chứng minh xuyên suốt, từ thời Nô-ê, xuyên suốt tất cả con đường từ Sáng thế ký. Chúng ta không có thì giờ để đến với hết thấy điều đó. Nhưng anh chị em thấy rằng Ngài quan tâm, và Ngài đã chết để anh chị em có thể quan tâm, để anh chị em có thể có một phương cách. Và Ngài đã mang lại phương cách đó. Ngài đã nói một cách chính xác điều gì phương cách đó sẽ được làm, sẽ làm, và bây giờ tại đây Ngài đang tỏ cho thấy đó là Lễ thật. Bây giờ, trong thời đại gian ác mà chúng ta đang sống, anh chị em có quan tâm đủ về điều đó, với tất cả tấm lòng, tin nó không?

¹⁵³ Dù anh chị em có bước vào hàng cầu nguyện hay là gì đi nữa, không phải là điều đó, anh chị em có quan tâm không? Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay chăm sóc anh em. Hãy thành thật về việc đó. Anh chị em quan tâm đủ để sống thành thật, vì Ngài đã chứng minh bởi Lời được xác chứng của Ngài rằng Ngài quan tâm. Ngài đã hứa Ngài sai Nó đến, Ngài đã làm điều đó! Ngài hứa trong Lời, Nó đây này! Ngài quan tâm, còn anh chị em thì sao lúc này? Ấy là, anh chị em nên quan tâm, tiếp tục.

¹⁵⁴ Ngài đã quan tâm đủ, Ngài đã quan tâm đủ để chinh phục mọi kẻ thù cho anh chị em, điều mà tất cả anh chị em phải làm là thành thật và tin nhận điều đó. Ngài đã chinh phục sự chết. Sự chết không còn là gì đối với tôi để chinh phục; nó đã bị chinh phục rồi. Bệnh tật không là gì cả đối với tôi để chinh phục; nó chẳng là gì đối với Đấng Christ để chinh phục; nó đã bị chinh phục rồi. Tôi thật sự phải quan tâm đủ để tin điều đó. Anh chị

em còn ngại về người nào khác đã nói với anh chị em chẳng? Anh chị em còn ngại gì với sự chẩn đoán của bác sĩ chẳng? Anh chị em còn ngại điều gì những gì giáo hội sẽ nói với anh chị em chẳng? Anh chị em còn ngại đứng đó để đối mặt, với ma quỷ chẳng? Hãy nói, “Con đã xưng ra tội lỗi của con, con đã quảng bỏ mọi sự. Con tin mọi Lời. Con đây này, Chúa ơi. Xin tạo nên trong con sự quan tâm. Con...Ngài đã quan tâm đến con, con quan tâm Ngài.”

¹⁵⁵ Tôi nghĩ về bài hát xưa nhân từ đó, “Ngài chăm sóc anh. Dầu trời tươi sáng hay u tối, Ngài chăm sóc anh.”

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này, chúng ta thật sự không thể đi xa hơn.

Ngài chăm sóc anh,
Ngài chăm sóc anh;
Khi trời tươi sáng hay u tối,
Ngài chăm sóc anh.

Chúng ta hãy hát bài đó cho Ngài, với đầu cúi xuống, và cúi cả lòng mình.

Ngài chăm sóc...

Chúng ta hãy nhìn xem mọi điều Ngài đã làm.

Ngài chăm sóc anh,
Khi trời tươi sáng hay u tối,
Ngài chăm sóc anh.

Ngài chăm sóc...

Giờ này, nếu anh chị em quan tâm, hãy đưa tay lên trong khi hát bài đó.

Ngài chăm sóc anh;
Khi trời tươi sáng hay u tối,
Ngài chăm sóc anh.

¹⁵⁶ Lạy Cha Thiên thượng, vào lúc này trong thì giờ muộn màng của thời đại, chúng con xưng tội mình từ nơi sâu thẳm của lòng mình, mà chúng con biết qua Lời giờ này rằng Ngài luôn quan tâm đến Chính con cái của Ngài. Nhưng vấn đề là, Chúa ôi, chúng con có quan tâm không? Chúng con có thật sự muốn nhận lấy

nền giáo dục, nói, “Ồ, tôi có bằng tiến sĩ, hay—hay Tiến sĩ Luật” không? Đó là *biết* Toa Thuốc, mà lại không sử dụng Nó.

157 Chúa ôi, con cầu xin hôm nay rằng mỗi một chúng con sẽ đón nhận sự đau buồn của Đấng Christ vào chính trong lòng mình, nhận sự khổ nạn của Ngài trên chúng con, nhận thức rằng chúng con cũng phải chịu sự sỉ nhục vì Danh Ngài, rằng chúng con phải chịu khổ. Và xin cho chúng con trở nên giống như những môn đồ xưa, trở về, vui mừng vì chúng con được kể là kẻ được đặc ân mang lấy sự sỉ nhục vì cố Danh Ngài. Xin nhậm lời, Cha ôi.

158 Con sẽ cầu nguyện cho người đau, Chúa ôi, đặt tay lên họ. Họ đã đưa tay lên, nhiều người trong họ, và nhiều người sẽ được cầu nguyện cho, và họ đang cầm những tấm thẻ cầu nguyện. Và một số người ở đây mà đã không đến kịp giờ để lấy thẻ, nhưng họ—họ—họ sẽ tin, Chúa ơi. Họ có thể đưa tay lên, trông giống như, đối với con, toàn thể hội chúng. Nhiều người trong số họ bị đau. Đây là những chiếc khăn tay này đang để ở đây, đang cảm nhận sự Hiện diện Thiêng liêng của Ngài bởi Lời được xúc dầu, xin chữa lành họ, Chúa ôi. Xin cho lời cầu xin của họ được đáp lời.

159 Và bây giờ từ những chiếc khăn này, đến với quý vị thánh giả, đến những con người ở ngoài kia đang chịu sự đau đớn. Ôi, hỡi sự Hiện diện của Chúa, xin để Nó đến, Cha ơi, và chữa lành họ hết thảy. Xin Ngài, sáng hôm nay trong ân điển Thiên thượng, khi chúng con xưng ra tội lỗi, Chúa ơi...? Con đầy tớ của Ngài, con thú nhận là kẻ không có khả năng. Thậm chí con chẳng có thứ gì, Chúa ơi, để con có thể dâng lên Ngài như một chiến tích. Chúng con chẳng xứng đáng chi. Chẳng ai trong chúng con có thể làm điều đó, Chúa ơi. Chúng con không xứng đáng được nhận những điều mà chúng con đang cầu xin. Nhưng, Chúa ơi, chúng con biết rằng Chúa Jêsus đã được cất lên, trong miền Vinh hiển, và tại nơi đó đang sửa soạn cho chúng con một chỗ để đến và tiếp nhận chúng con đến với chính Ngài. Và Ngài đã bảo chúng con rằng Ngài sẽ ban cho chúng con Đấng Yên Ủi, tức là Thánh Linh, và Ngài sẽ làm công việc của Ngài và sẽ ở cùng chúng con mãi mãi.

160 Ôi Chúa Thánh Linh, Thánh Linh của Đức Chúa Trời ôi, xin đến làm tươi mới lại sáng hôm nay trên chúng con, và xác chứng sự Hiện diện của Ngài, Chúa ôi, trong cùng một cách mà Ngài

đã làm khi Ngài còn bước đi trên đất này, để cử tọa này có thể biết rằng Ngài đang ở đây trong những ngày cuối cùng này để xác chứng Lời Ngài, và để chứng minh rằng “như việc đã xảy ra trong thời của Lót, cũng sẽ xảy ra khi Con Người hiện đến.” Chúa ôi, ấy là để Ngài được tôn cao và vinh hiển chúng con cầu xin điều này, như chúng con trình lên chính mình cho Ngài với sự xưng tội của chúng con. Xin tẩy sạch chúng con bằng Huyết Ngài, Chúa ôi. Xin rửa sạch chúng con bằng nước của Lời, và rửa sạch chúng con trong Huyết. Và trình dâng chúng con, Chúa ôi, như “những tấm gương,” như Phi-e-rơ đã nói trong phân đoạn trích đọc sáng hôm nay, cho thế giới vô tín. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁶¹ Tôi sẽ mời người chị đó bây giờ với...và chơi piano, chỉ một lát. Có thể là chúng ta hơi trễ một chút hôm nay, nhưng, ồ, tôi không làm quá trễ như thường lệ. Cứ kiên nhẫn với chúng tôi, cứ, mời mọi người ở lại thêm vài phút lúc này, chúng ta sẽ cầu nguyện cho mọi người. Billy, Billy Paul, ở đâu—cậu ấy ở đây không? Con đã phát ở đâu, con đã phát thẻ cầu nguyện không? Đó là chữ gì? B, một đến một trăm. Chúng ta hãy chỉ lấy một vài thẻ có chữ B và xem thử Ngài có ban cho chúng ta sự phân biệt không. Điều đó thế nào? Xem thử Ngài có ở đây với chúng ta không. Cứ cầu xin Ngài, anh chị em có tin Ngài sẽ làm điều đó không? Tôi đã giảng và tôi—tôi đã được xúc dầu, nhưng bây giờ tôi đã giảng xong điều đó, anh em thấy đấy.

¹⁶² Và chúng ta hãy mời những người này đứng lên. Ồ, chúng ta sẽ cầu nguyện cho họ, dù thế nào đi nữa, cứ bắt đầu từ số một. Ai có thẻ B, số một? Xin đứng lên, ai có thẻ cầu nguyện đó. Không, tôi sẽ đưa họ lên gần đây, rồi họ đi ra lối này và đi xuống. Hãy để người có thẻ B, số một, ai có nó, thẻ cầu nguyện số một? Vậy có nghĩa là người này không có mặt trong tòa nhà này đúng không? Được rồi, chúng ta sẽ bắt đầu...Ồi, tôi xin lỗi, thưa cô. Được, được rồi. B, số hai, thế thì nếu chúng ta đã bắt đầu từ số một rồi. Xin mời thẻ B, số hai. Ai có, xin đưa tay lên như thế để chúng tôi có thể thấy? Lên đây, thưa cô, ngay ở đây. Số ba, ai có số ba? Bây giờ xin chúng ta xếp hàng dưới chỗ bức tường, chúng ta di chuyển, hoặc quay lại đường nào đó. Vậy, được rồi, thẻ cầu nguyện số ba, ai sẽ lên đây? Có phải chị đang đến này không? Tôi không thấy

tay chị đưa lên, xin lỗi, thưa chị. Số bốn, ai có thể cầu nguyện số bốn? Xin quý vị đưa tay lên để tôi có thể nhìn thấy không? Người đàn ông ở sau kia, anh em da màu, xin mời đến ngay đây, thưa ông, số bốn. Số năm, ai có thể số năm? Quý ông ở phía sau kia, xin mời ông—ông đến đây được không? Số sáu, ai có thể cầu nguyện số sáu, xin đưa tay lên? Ở đằng này, được rồi, số sáu, mời ông. Số bảy. Nào, điều này sẽ giúp cho quý vị tránh sự chen lấn. Bảy, được rồi, xuống ngay dưới đây, bảy. Bây giờ số tám, đúng là ông...Xin mời ông lên, thưa ông? Số chín. Được rồi, thưa ông. Số mười. Được rồi, cậu bé.

¹⁶³ Trong khi chúng ta nghĩ về điều đó, điều êm dịu nhất; khi tôi bước vào, một cậu bé, hầu như cắt đứt sự suy nghĩ của tôi về điều đó. Một cậu bé đã đứng chỗ kia lúc nãy, nó nói, “Anh Branham ơi, anh sẽ làm điều gì đó cho con chứ?” Gần như cỡ cậu bé này.

Tôi nói, “Gi vậy, con?”

¹⁶⁴ Nó nói, “Xin cầu nguyện cho mẹ của con.” Nói, “Bà cứ lấy Danh Chúa làm chơi, và bà thật sự có một đời sống thật tồi tệ.”

Tôi nói, “Con sống ở đâu? Trong thành phố này phải không?”

Trả lời, “Vâng, thưa ông.”

¹⁶⁵ Nó muốn mẹ nó là một người phụ nữ tốt. Và, chẳng lạ gì, Ê-sai đã nói “một đứa trẻ sẽ dẫn dắt họ.”

¹⁶⁶ Số mười số, không phải là số mười à? Được rồi, số mười một. Được rồi, số mười hai, số mười hai. Được rồi, số mười ba, mười bốn. Được rồi, mười lăm. Mười lăm, tôi không thấy nó, số mười lăm. Mười sáu. Được rồi, quay lại lối kia, thưa ông, nếu được, mười sáu. Mười bảy, mười tám. Mười tám, tôi không nhìn thấy. Được rồi, quý bà, hay chị, mười tám. Được rồi, bây giờ đi lối kia, chị ơi, nếu được, hãy đi ra lối kia. Bây giờ nhìn xem, như hàng cầu nguyện, số người đó đủ cho một lần đứng.

¹⁶⁷ Khi hàng cầu nguyện bắt đầu rút ngắn, đấy, thì để Billy Paul hay một số người trong họ ở đây từ chỗ bục giảng...Anh Neville, Anh Neville, xin để Anh Neville sau một lát, khi anh thấy họ... Bây giờ, khi anh chị em thấy Anh Neville thấy hàng người xin cầu nguyện trở nên...anh ấy sẽ ra hiệu như thế, bởi vì tôi sẽ cầu xin Chúa Thánh Linh...

168 Bây giờ, ông này, ông có một thẻ cầu nguyện, trong xe lăn đúng không, thưa ông? Ông—ông—ông đã có thẻ cầu nguyện của mình. Được rồi, bây giờ anh có thể đưa ông ấy vào ngay hàng cầu nguyện. Nào, còn có ai khác mà—mà—mà ở đây, mà không thể đứng lên được không? Xin ai đó giúp họ nếu họ...khi đến phiên của—của họ, vậy nhé. Bây giờ, anh chị em cứ nghĩ, bắt từ chỗ tôi đã để lại khoảng số mười tám hoặc hai mươi, chỗ nào đó dọc theo đó, rồi anh chị em bắt đầu hai mươi mốt, hai mươi hai, anh chị em biết chỗ của mình khi bước vào.

169 Anh chị em có quan tâm không? Anh chị em có tin Ngài luôn quan tâm không? Anh chị em có tin rằng bây giờ Ngài quan tâm không? Nếu—nếu Ngài—nếu Ngài đã từng quan tâm, thì lúc nào Ngài cũng quan tâm. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “Có!”—Bt.] Bây giờ tôi muốn mọi người phải thật cung kính, cứ ở chỗ của mình và cầu nguyện. Bây giờ, quý vị trong quý thánh giá, cũng hãy cầu nguyện. Vậy thì, Ngài đã quan tâm thế nào? Bởi vì Ngài không thể quan tâm hơn nữa, và không người nào hay không tiên tri nào, không ai khác có thể vượt qua ranh giới công việc đã hứa của Chúa. Đúng thế không? Bây giờ, tôi không quan tâm bây giờ, anh chị em có thể ở trong hàng cầu nguyện một trăm lần, nhưng dù anh chị em đang đứng bây giờ và anh chị em mà đang ngồi, nếu có tội lỗi trong đời sống của mình, sự vô tín, hãy xưng nó ra ngay bây giờ. Đừng đi đến đây mà không có điều đó. Nếu anh—anh chị em có thể đi qua đây và cho dù một người được xúc dầu bao nhiêu đi nữa, và sẽ đứng đặt tay trên anh chị em, anh chị em sẽ chắc chắn bỏ lỡ nó đến một—một trăm dặm trừ khi anh chị em tin. Anh chị em phải tin. Anh chị em phải xưng tội ra. Anh chị em phải làm điều đó. Đấy, rồi nếu anh em nhìn ở đây, cách mà có...Tôi hy vọng anh chị em có bức ảnh đó. Hiểu không? Hoàn toàn không có chuyện Đức Chúa Trời không giữ Lời Ngài đối với anh chị em, nếu anh chị em giữ lời của mình với Ngài. Hiểu không? Nếu anh chị em thật sự tin điều đó, thì không có điều gì có thể khiến cho anh chị em nghi ngờ nó. Thời gian, không gian, không điều gì khác có thể khiến cho anh chị em nghi ngờ điều đó. Anh chị em hãy tin. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “Có! A-men!”—Bt.]

170 Bây giờ, bây giờ tôi nhìn xuống hàng cầu nguyện này. Cho

đến lúc tôi biết, trừ khi chính người này ở ngay đây, tôi biết anh ta; và tôi biết rằng, tôi biết Gene Slaughter dưới đó, tôi biết anh ta; bên ngoài của điều đó...và tôi không biết họ đang đứng ở đó vì điều—điều gì. Tôi không có ý kiến họ ở đó vì điều gì. Chúa biết. Và bây giờ nếu tất cả anh chị em biết rằng tôi không biết gì về anh chị em, hãy đưa tay lên, anh chị em cứ đứng ở đó. Nào, bao nhiêu trong quý thánh giả này biết rằng tôi không biết gì về anh chị em, hãy đưa tay lên. Bây giờ bao nhiêu người ý thức rằng Chúa Jêsus Christ biết về anh chị em?

171 Và bao nhiêu người sẽ muốn nói điều này? Tôi tin [Hội chúng nói, “Tôi tin”—Bt.] với tất cả tấm lòng [“với tất cả tấm lòng”] rằng Chúa Jêsus [“rằng Chúa Jêsus”] đã chữa lành tôi [“đã chữa lành tôi”] khi Ngài chịu đóng đinh trên cây thập tự [“khi Ngài chịu đóng đinh trên cây thập tự”] tại đồi Gô-gô-tha [“tại đồi Gô-gô-tha.”]. Đúng thế. Hiểu không? Vậy, nếu Ngài đã làm điều đó rồi, thì chính là đức tin của anh chị em tiếp nhận nó thôi. Vậy thì, Ngài đã quan tâm đủ để làm điều đó, còn anh chị em có quan tâm đủ để quăng xa mọi nghi ngờ qua một bên, và tin điều đó không? Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay chăm sóc anh em.

172 Bây giờ, nếu anh chị em bị đau, nếu anh chị em đau yếu, tôi đã nhìn thấy, ồ, anh chị em biết, hàng ngàn lần ngàn những điều mà Chúa Thánh Linh đã làm. Và anh chị em biết điều đó; người bị liệt, thậm chí kẻ đã chết.

173 Một người ngã chết ngay tại đây trên bục giảng, ngay tại đây trước mặt chúng ta, khoảng ba tuần trước. Vợ ông là một y tá có đăng ký đang ngồi tại đây. Và người đàn ông đã hoàn toàn kiệt sức. Anh ta đang ngồi ở đâu đó nơi này. Đây là vợ anh đang ngồi ở đây bây giờ, và—và anh ta đang ở đâu đó ở đây hiện giờ. Vâng, đây anh ta đang ngồi ở ngay đây. Đôi mắt đã đen, đã chuyển sang màu tối như thế, đúng...đã ngã màu, và tôi đi xuống. Cô ấy đã khám cho anh ta, tìm ngừng đập, mạch cũng không còn. Tôi đặt tay lên anh (anh ta đã chết) và cứ gọi linh của anh, như Danh Chúa Jêsus Christ, và anh đã chỗi dậy. Hiểu không? Hiểu không?

174 Điều đó là gì? Ngài là Sự Sống lại và Sự Sống. Không phải tôi. Đó là Đấng Yên Ủi đã hành động, Đức Thánh Linh đang cầu thay cho chúng ta. Hiểu không? Chúng ta đã tiếp nhận Ngài, thì

bây giờ hãy dâng lên Ngài để được cầu thay. Thế thì làm sao tôi có thể...Có thể nào Chúa cứu anh chị em nghịch với ý muốn của anh chị em? Chắc chắn là không. Ngài không thể chữa lành nghịch với ý muốn của anh chị em. Anh chị em phải tin điều đó.

¹⁷⁵ Bây giờ, điều này sẽ là gì, nếu—nếu Ngài có thể chứng minh, nếu Đức Chúa Trời để cho tôi qua một ân tứ Thiên liêng tỏ cho anh chị em thấy rằng Chúa Jêsus đang ở tại đây cùng với chúng ta, rằng Đấng Yên Ủi này là Chúa Jêsus Christ, Ngài là Lời. “Ban đầu có Lời.” Đúng thế không? “Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Và Kinh Thánh đã chép, trong Hê-bơ-rơ 4, rằng “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, Đấng Xem Xét tư tưởng trong lòng.” Đúng thế không? Và đó là điều Chúa Jêsus đã làm để chứng minh Ngài là Lời được xúc dầu, Đấng Mê-si. Ô, chao ôi! Anh chị em không thấy điều đó sao? Đấng Mê-si là gì? Đấng được xúc dầu. Được xúc dầu điều gì? Lời được xúc dầu! “Và Lời đã trở nên xác thịt.” Ngài là Lời được xúc dầu đó! Anh thấy điều đó không, Anh Vayle? Xem đấy, Ngài là Lời được xúc dầu!

¹⁷⁶ Và giờ đây khi anh chị em phó thác chính mình cho Ngài, thì Ngài sử dụng anh chị em vượt xa hơn những gì anh chị em biết, chứng minh Ngài vẫn là Lời được xúc dầu, Đấng Xem Xét tư tưởng trong lòng. Ôi, làm sao, làm sao ai còn có thể nghi ngờ? Cứ tin. Đừng nghi ngờ. Và bây giờ anh chị em đang ngồi ở ngoài kia, tôi—tôi đã đụng đến đề tài đó sáng nay. Khi một người phụ nữ trẻ bắn khoả vì chị, có lẽ không vào được hàng cầu nguyện, nhưng chị đã rờ vào gấu áo của Ngài và Ngài đã quay lại. Anh chị em tin điều đó không? Anh chị em tin điều đó có thể được làm lại ngày hôm nay không? Vâng. Vậy thì, anh chị em sẽ rờ vào nó như thế nào?

¹⁷⁷ Kinh Thánh đã nói Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, ngay bây giờ một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, đang ngồi bên hữu Chúa Trời Chủ Tế, cầu thay cho chúng ta. Chúng ta xưng nhận chúng ta tin Ngài, và chúng ta muốn rờ vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Và chúng ta rờ vào Ngài, Ngài sẽ hành động ra sao? Ngài đang ở đây trong hình thể của Thánh Linh. Rồi Ngài sẽ phán ngay trở lại và nói cho anh chị em thật chính xác. Đúng thế không? Bây giờ anh chị em tin điều đó và cứ ngồi tại chỗ, cứ giữ yên lặng, giữ sự

cung kính và theo dõi. Bây giờ, nếu Ngài sẽ làm điều này ít nhất ba lần, thì điều đó sẽ đủ, phải không? Ba lần, nếu Ngài làm điều đó. Một, hai, ba, nếu Ngài làm điều đó.

Anh chị em làm thế nào?

¹⁷⁸ Bây giờ, chờ một lát trong khi chúng ta cứ cầu nguyện. Thấy đó, đây là, tôi không... Đây là đôi điều khác biệt nhỏ ngay bây giờ; được giảng ra, và rồi trở lại với điều này. Vậy thì, tôi đã không kêu cầu Chúa cho điều này trong một thời gian dài, nhưng Chúa là Đức Chúa Trời biết tấm lòng tôi, và xin Ngài nhậm lời cầu xin của anh chị em. Và tôi tin điều đó, rằng Ngài sẽ làm điều đó.

¹⁷⁹ Bây giờ, đứng ở đây một người đàn bà, chúng ta là người lạ mặt với nhau. Theo như tôi biết, tôi chưa bao giờ gặp chị trong đời. Có lẽ chị đã có mặt trong đám thánh giá nào đó ở đâu đó hoặc biết tôi qua tác phẩm nào đó, nhưng Cha trên Trời biết, theo như tôi biết, tôi chưa hề nhìn thấy chị lần nào trong đời. Chị là một người lạ.

¹⁸⁰ Vậy thì, nếu Ngài là Đấng không thay đổi, đây là một người đàn ông và một người đàn bà đang gặp nhau ở đây giống như Chúa Jêsus đã gặp người đàn bà bên giếng, mà tôi đã nói đến lúc nãy. Ngài đã quan tâm đến chị ta. Vậy thì, người đàn bà này có lẽ không phạm tội giống như người đàn bà kia, nhưng có điều gì đó sai trật. Tuy nhiên Ngài quan tâm thật nhiều đến chị như Ngài đã quan tâm người đàn bà kia. Đấy, Ngài quan tâm. Giờ này, và khi chị thấy điều đó, chị đã nhận ra nó. Bây giờ cả hai chúng ta đang đứng tại đây như thế này. Đấy, tôi chưa hề thấy chị ấy.

¹⁸¹ Bây giờ, nếu Thánh Linh lớn, Đấng Vô Hình, bây giờ nếu những giác quan của đức tin sẽ bày tỏ Ngài cho tôi. Ngài đã đem đến những giác quan đức tin, và Lời Ngài mang điều đó đến thật gần trong những ngày sau rốt này đến nỗi Ngài có một bức tranh về Nó ở đó. Ngài đã đem điều đó đến gần với những giác quan của chúng ta, xúc dầu, rời khỏi và thấy Ngài đến nơi này và vận hành trong hình thể đó của một Trụ Lửa. Chẳng phải Ngài sao? Bây giờ Ngài ở đây, tôi biết Ngài ở đây. Đức tin của tôi nói Ngài hiện có ở đây. Vậy nếu Ngài có thể thật sự cụ thể hóa chính Ngài tại đây đủ để nắm lấy cuộc đời của người đàn bà này, đấy, như Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ làm. Chúa Thánh Linh sẽ làm công việc giống như Ngài đã làm.

182 Bây giờ tôi, tôi là người đang giảng, tôi chỉ muốn nói với anh chị em một chút để thật sự thấy được.

183 Giống như Ngài đã làm cho người đàn bà bên giếng nước, Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.” Anh chị em biết, Ngài đã chỉ... Có lẽ Ngài đang ngồi đó nghĩ về việc họ đi mua thức ăn, và rồi Ngài— Ngài phải nói chuyện với bà một chút, anh chị em biết. Cha đã sai Ngài đến đó. Ngài phải đến. Ngài đang đến Giê-ri-cô; và Ngài đi lên Sa-ma-ri, lên trên núi, Ngài “cần đi ngang qua đó.”

184 Ô, dù sao đi nữa, tôi đã có nhu cầu, Cha đã sai tôi đến từ Arizona, ở đây, và anh chị em cũng đến đây. Vậy tất cả cũng chỉ vì điều tương tự. Không có gì xảy ra bởi sự ngẫu nhiên, tất cả đều xảy ra vì lý do nào đó. Ân điển của Chúa, là đúng.

185 Bây giờ, không biết chị, và chị trông thật sự khoẻ mạnh, và có thể không vì thế mà anh chị em ở đây. Có thể là điều gì khác. Có thể là một người yêu thương nào đó, có lẽ là vấn đề gia đình, tài chính. Tôi không có cách nào để biết, chị biết điều đó. Nhưng nếu Ngài giải thích cho tôi chị đến đây vì điều gì, chị sẽ biết điều đó là sự thật hay không. Và quý thánh giả sẽ đồng một lòng tin không? Bây giờ anh chị em nghe chúng tôi, và nó được thu âm, và chúng tôi chỉ đang đứng đây trên bục giảng.

186 Một chị, tôi thấy chị ấy đang đỡ cái đầu lên như thế này. Chị bị bệnh, chị bị đau đầu đang làm phiền chị, dường như chứng đau nửa đầu. Căn bệnh đau đầu dai dẳng đến mọi lúc. Đó là thật. Nếu đúng vậy, xin chị hãy đưa tay lên. Thấy không? Đúng thế. Một việc khác, chị bị bệnh tuyến giáp, mà chị đã được bảo, dù sao đi nữa, điều đó—điều đó đang quấy rầy chị, và nó đúng, đó là bệnh về tuyến giáp. Và rồi chị thật sự có những biến chứng, thật nhiều điều sai trật xảy ra với chị; căng thẳng, rối loạn, xáo trộn, “đôi khi tự hỏi tôi đang đứng chỗ nào, và tôi đang ở bên trong hay ra ngoài.” Và đúng thế. Đó là sự thật. Bây giờ, Ngài biết chị, chị không thể che giấu bây giờ nếu chị phải che giấu. Hiểu không? Chị có tin Ngài có thể nói cho tôi những điều về chị, chị là ai không? Ô, Viola, hãy trở về nhà, Chúa Jêsus Christ khiến chị được lành.

Anh chị em tin không?

¹⁸⁷ Tôi không biết. Chúa Jêsus Christ biết mọi sự. Đó là một người lạ khác đối với tôi. Chúa biết cả hai chúng ta. Anh có tin tôi là thiên tri của Ngài, tôi tớ của Ngài không? Anh có tin những điều này mà tôi đã giảng ra về Lời này là Lẽ thật không? Anh tin không? Nếu Chúa Jêsus sẽ nói cho tôi biết anh đến đây vì điều gì, anh tin tôi là tôi tớ của Ngài. Và Ngài đang làm điều này bởi vì Ngài quan tâm đến anh. Ngài, sự quan tâm của Ngài dành cho anh, Ngài đang làm điều đó bởi vì Ngài quan tâm đến anh. Ngài đang quan tâm đến những người khác nữa đang bước vào hàng câu nguyện. Ngài quan tâm họ. Anh có nan đề, một tai nạn, một tai nạn ô tô. Anh đang buồn chán về điều đó. Đúng vậy. Anh có nan đề với cánh tay của mình. Đúng vậy. Nó sẽ được lành, và sự căng thẳng sẽ lìa khỏi anh, vậy cứ đi về nhà, cảm tạ Chúa, và nói, “Ngợi khen Chúa!”

“Nếu người tin, mọi sự đều có thể được.” Được rồi.

¹⁸⁸ Chị tin không? Tôi không biết chị, chị là một người lạ với tôi. Nhưng Chúa biết chị. Chị tin Ngài có thể nói với tôi lý do mà chị đến đây, hay đôi điều khác về chị không? Chị sẽ tin điều đó không? [Người phụ nữ nói, “Vâng”—Bt.] Có một người phụ nữ khác. Không phải là chị, đấy. Không, không phải. Chính là chị, chị đến đây vì một ai đó. Chị đến đây vì người nào đó, đó là mẹ của chị. Đúng vậy. Bà cũng, đang có vấn đề với cánh tay. Đúng vậy. Bà không có mặt ở đây. Bà đang ở gần một nơi trông như, nhìn tôi giống như người Anh, khoảng chừng, nơi nào đó dưới đây. Chị, đúng vậy, chị có tin không? Được rồi, hãy tiếp tục đi. Bà ấy đã được lành. Cứ đi tiếp.

¹⁸⁹ Có hai người phụ nữ. Một là người đã già hơn nhiều, vì thế tôi—tôi tự hỏi nó đã ở chỗ nào. Tôi nhìn thấy nơi—nơi đó là đầu. Chúa là Đức Chúa Trời biết mọi sự, phải Ngài thế không? Và Ngài có thể làm tất cả mọi sự. Anh chị em tin điều đó không? A-men. Ngài không tuyệt vời à? Tôi yêu Ngài. Ngài, Ngài là Sự Sống của tôi. Ngài là tất cả những gì tôi có. Ngài là muôn nhu cầu tôi. Cứ đi tới, Ngài cho ông khỏe mạnh, thưa ông.

¹⁹⁰ Sự xúc dầu theo sau người phụ nữ đó. Có một phụ nữ khác đang ngồi ở đằng kia bị quấy rầy với sự căng thẳng thần kinh, và chị đang bị khối u dưới cánh tay. Đúng thế không? Khi chị ấy đặt tay lên anh em, thì anh em cảm thấy một cảm giác thật là

lạ. Chẳng phải vậy sao? Đó là lúc Ngài chữa lành cho chị. Chị sẽ được lành. Chúa Jêsus Christ. Hãy nhìn xem chị ấy ở đâu. Người phụ nữ mà đang cầu nguyện, hay ở đây, đây. Anh chị em có để ý khi chị ấy đang cầu nguyện, tôi đang cầu nguyện cho chị ấy, điều gì đã xảy ra? Thấy không? Tôi thấy một người phụ nữ khác, và tôi nhìn lối đó. Có một cảm xúc tuyệt vời. Họ phải biết nhau, điều gì đó, hay họ đã quen với nhau, bởi vì người phụ nữ kia có một tình cảm dành cho phụ nữ này ở đây. Và rồi người phụ nữ này đi xuống và rờ vào chị, và, khi chị ấy làm điều đó, tôi nhìn và tôi đã thấy có điều gì đó ở đằng kia, và ở đó chị ấy đang đứng ngay tại đó. Tôi chưa bao giờ thấy người phụ nữ ấy trong đời. Chúa trên Trời biết điều đó. Ôi, chao! Vì sao chị lại nghi ngờ?

191 Nếu chị có thể tin, Ngài có thể cất đi những thói quen khỏi chị. Chị tin điều đó không? Chị tin Ngài sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Hãy đi tới, và chị sẽ ngưng điều đó ngay bây giờ và không bao giờ hút một điếu thuốc nào khác. Hãy đi tới, và tin với cả tấm lòng. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đừng nghi ngờ.

192 Anh tin không? Chúng ta có được ba đó chưa? Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đừng nghi ngờ. Chỉ tin. Anh chị em tin sự xức dầu của Ngài đang ở đây bây giờ không? [Hội chúng nói, “Tin. A-men.”—Bt.] A-men. Đừng nghi ngờ. Hãy tin!

193 Tôi sẽ đặt tay lên anh, và tin. Anh sẽ tin với tôi chứ? [Người đàn ông nói, “Vâng, thưa anh.”—Bt.] Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, hãy để người anh em này được lành. A-men. Hãy có đức tin giờ này, đừng nghi ngờ. Chờ một lát.

194 Có điều gì đó đã xảy ra phía sau ngoài kia trong cử tọa và tôi không thể thấy được nó, nó ở ngay phía sau đây. Tôi nghĩ điều đó trốn khỏi tôi ngay giờ này. Nó đây rồi. Tôi thấy nó trong một cái bóng. Đó là một người đàn ông, và anh ta đang bị đau đớn vì căng thẳng thần kinh. Anh có một đứa con trai bị động kinh. Hãy tin với cả tấm lòng, anh ơi. Anh tin không? Điều đó đấy. Được rồi, hãy đặt tay anh lên đứa con trai ấy ở đó và nó sẽ được lành. A-men. Ngợi khen Chúa.

195 Anh có tin không? Ma quỷ đó nghĩ rằng nó có thể che giấu được điều đó, nhưng nó đã thất bại. Anh có tin không? Điều đó vẫn đang diễn ra tại một nơi nào đó. Ôi, chao ôi, vì ân điển và sự quan tâm! Có một người bị động kinh ở đâu đó nơi đây. Vâng, ở

ngay tại đây. Ông tin không? Hãy có đức tin. Ông tin Đức Chúa Trời biết ông không? Ông có thể trở về Ohio, được khỏe mạnh, hồi ông Nelson T. Grant. Đó là tên của ông. Nếu ông tin, những thứ đó chúng sẽ lìa khỏi ông và không còn làm phiền ông nữa. Tôi chưa hề gặp người đàn ông này trong đời bao giờ, không biết gì về ông cả.

Ông không thể giấu được điều đó bây giờ, Thánh Linh ở đây!

¹⁹⁶ Xin chúng ta hãy cúi đầu và dâng lên Chúa lời ngợi khen. Lạy Chúa Jêsus, chúng con tạ ơn Ngài. Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi. Ân điển Ngài trường tồn, Chúa ôi, thật như vậy trong mọi lúc. Con cầu xin sự nhơn từ và sự thương xót lớn của Ngài sẽ yên nghỉ trên dân sự. Xin Ngài quan tâm đủ, Chúa ôi, để đến và xác chứng chính Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng Thánh vĩ đại, Chúa Thánh Linh lớn. Bây giờ nguyện xin những người này tin, Chúa ôi, khi họ đi qua đây, và mỗi người trong họ được chữa lành. Khi sự xúc dầu của Ngài đang hiện diện ở đây, con xin đặt chính con trên những chiếc khăn tay này. Con cầu xin, Chúa ôi, để Ngài sẽ ban cho những nhu cầu này, Cha ôi. Xin nhậm lời, Chúa ôi, cả ở đây và trong quý thánh giá.

¹⁹⁷ Và nguyện xin mỗi người mà ở trong sự Hiện diện Thiêng liêng quan tâm đủ để tin rằng Ngài đã quan tâm đủ để dấy lên trong ngày sau rớt giữa vòng dân sự Ngài, và để minh chứng! Ngài không thể chữa lành họ, Chúa ôi, Ngài không thể làm điều mà Ngài đã làm rồi. Ngài đã chữa lành cho họ rồi. Và đây là điều duy nhất mà có thể được làm, ấy là làm cho họ tin. Và Ngài quan tâm đủ, mặc dù chúng con lưỡng lự qua sự vô tín thế nào, Ngài vẫn quan tâm chúng con đủ để bày tỏ chính Ngài đang sống và đã sống lại từ kẻ chết, ở giữa vòng chúng con. Nguyện chúng con trao phó mọi lo lắng mình cho Ngài, và mỗi người trong sự Hiện diện Thiêng liêng được lành bệnh, cả linh hồn lẫn thể xác của họ. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁹⁸ Được rồi, hãy đi qua lối này, để mọi người đến ngay qua lối này. Được rồi, Billy sẽ gọi họ, nhóm này đến nhóm kia. Đừng, bây giờ xin đừng nói chuyện nữa, sự—sự xúc dầu đang ở trên tôi, đấy. Tôi muốn đặt tay trên anh ấy trong lúc sự xúc dầu này đang hiện diện nơi đây. Hiểu không? Tôi không thể dừng sự phân biệt đó

lại. Nếu tôi làm... Bao nhiêu người ở đây được cầu nguyện cho, xin hãy đưa tay lên. Khoảng bảy mươi phần trăm. Hiểu không? Ngay bây giờ là một giờ kém mười. Lễ báp-têm sẽ được diễn ra sau thì giờ này. Tôi không thể làm điều đó, nhưng anh chị em có thể tin. Nếu Ngài quan tâm đủ để bày tỏ chính Ngài, anh chị em cũng phải quan tâm đủ để tin. Đúng thế không? Được rồi, xin hết tay quý thánh giá cầu nguyện. Và Billy hoặc Anh Neville, một người, sẽ sử dụng những cái này, sẽ sử dụng cái micro này. Chúng ta cứ cúi đầu và cầu nguyện trong lúc họ đi qua hàng. Bây giờ, tôi sẽ cầu nguyện cho mỗi người trong các bạn, đặt tay lên các bạn và ra lệnh cho mọi điều đang ám vào trong anh chị em, thuộc về ma quỷ, sẽ lui ra khỏi anh chị em khi anh chị em đi ngang qua dưới điểm được xúc dầu này ngay bây giờ, nếu tôi phải buộc nó như thế. Sự xúc dầu ở phía sau đó cũng giống như sự xúc dầu ở đây. Tuy nhiên tôi làm điều đó vì đức tin của anh chị em, nói như vậy. Bây giờ mọi người hãy cầu nguyện.

¹⁹⁹ Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin để đứa trẻ này được lành. A-men. Lạy Chúa, nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin để cho người anh em của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. Con đang vâng theo mạng lệnh của Ngài, Chúa ôi. Ngài đã phán, “Những dấu lạ này sẽ theo sau kẻ tin.” Những kẻ tin, cả hai chúng con đây. “Nếu họ đặt tay lên người đau, thì người đau được lành.” Nhân Danh Chúa Jêsus, con xin thực hiện hành động này. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, con đặt tay trên người anh em này. A-men. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, con đặt tay lên người anh em của chúng con, để cầu xin sự chữa lành cho anh. A-men.

²⁰⁰ Ngài quan tâm đến chị, thưa chị. Tôi quan tâm để đặt tay lên chị. Chị có quan tâm đủ để tin không? A-men. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị em của chúng con được lành.

²⁰¹ Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người anh em của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người anh em của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người chị của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người anh em của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người anh em của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người anh em của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người chị của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus

Christ, xin cho người anh em của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người anh em của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người anh em của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người chị của chúng con được lành. Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người chị này, Chúa ôi. Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người chị con đây. Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người anh em con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị con đây. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị con.

Anh ơi, Ngài quan tâm. Anh có quan tâm không? Nhân Danh Chúa Jêsus, hãy lành bệnh!

²⁰² Xin mọi người hãy cầu nguyện giờ này, mọi người hãy cầu nguyện. Đây là những người của anh chị em đang đi qua.

²⁰³ Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người chị của con. Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho anh em con đây. Amen. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho anh em này của con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho chị của con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị của con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho chị này của con. Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho em gái của con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị này của con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị này của con, Chúa ôi. Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người chị này của con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị của con, anh em này của con. Xin chữa lành cho người chị này của con. Xin chữa lành cho người chị này của con, Chúa ôi. Xin chữa lành cho người chị này của con, con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành cho người chị của con, Cha ơi, trong Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị của con, trong Danh Chúa Jêsus.

²⁰⁴ Chị ơi, Ngài quan tâm. Chị có quan tâm không? Nhân Danh Chúa Jêsus, hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị. Nhân Danh Chúa Jêsus, hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị, chị ơi. Nhân Danh Chúa Jêsus, hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị. Nhân

Danh Chúa Jêsus Christ, hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị này của con. Xin chữa lành người chị này của con, Cha ôi, nhân Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người anh em này của con, nhân Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị này, nhân Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị của chúng con, nhân Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người anh em con, Chúa ôi, nhân Danh Chúa Jêsus Christ. Xin chữa lành người chị của con, Cha ơi, nhân Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người anh em này của con, nhân Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị con, nhân Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị con, trong Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành bé trai này, trong Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành cho Anh Creech, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị này của chúng con, trong Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị này của chúng con, nhân Danh Chúa Jêsus Christ. Xin chữa lành cho họ, Cha ôi, cả hai người, nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁰⁵ Xin Chúa ban phước cho anh, thừa anh. Đó là con của anh phải không? Vợ anh à? Ô, tôi không biết điều đó. Xin Chúa ban phước cho anh, thừa anh. Xin chữa lành anh này của con, trong Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị này của con, Cha ơi, nhân Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị này của con, nhân Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người anh này của con, trong Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành người chị này của con, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin chữa lành người anh này của con, Chúa ôi, nhân Danh Chúa Jêsus Christ. Xin chữa lành người chị này của con, nhân Danh Chúa Jêsus Christ. Xin chữa lành người anh này của con, trong Danh Chúa Jêsus. Xin chữa lành họ, Cha ôi, nhân Danh Chúa Jêsus.

²⁰⁶ Tôi xin dâng lên lời cầu xin chân thành của tôi, cho mỗi một người. Các bạn quan tâm bây giờ. Chúa Jêsus quan tâm. Chúa Jêsus đã ban đến Sự điệp. Chúa Jêsus đã ban đến Thánh Linh Ngài. Chúa Jêsus đã ban đến Lời Ngài. Chúa Jêsus đã sai tôi tới Ngài đến. Tất cả chúng ta hãy quan tâm. Bây giờ anh chị em có quan tâm không? Nếu anh chị em quan tâm, hãy tin điều đó, hãy tiếp nhận nó với sự chân thành, điều đó sẽ được thực hiện.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người anh con.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành người này, chị của con.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành chị của con.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành anh của con.

²⁰⁷ Lạy Chúa, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người này, chị em con. Xin nhậm lời, Cha ơi.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành chị của con.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành người này, chị của con.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người chị của con.

Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành người này, anh của con.

²⁰⁸ Hỡi Chúa của Thiên đàng, xin thương xót chữa lành; xin nhậm lời, Chúa ôi. Nguyện xin xác thịt và sức lực đến trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Chúa ôi, nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người này, anh em con.

Chúa ôi, người chị của chúng con đang ngồi trong ghế, con cầu xin Ngài chữa lành cho chị và khiến chị được khoẻ mạnh, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

²⁰⁹ Lạy Chúa, xin chữa lành người chị chúng con ở đây, trong hoạt động từ thiện tốt đẹp của chị, xin giúp người đàn bà này, trong Danh Chúa Jêsus.

Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người này, là chị của con.

Chúa ôi, xin chữa lành cho người anh em con, con cầu xin, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Chúa ôi, nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành bà cụ này.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ xin chữa lành người phụ nữ này.

Nhân Danh Chúa Jêsus xin chữa lành...?...

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người này, chị em con.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành...?...Chúa ôi.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người anh em con.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người này, Chúa ôi.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người anh em con đây, Chúa ôi.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người này, chị em con.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành...?...

Xin chữa lành anh em con trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Xin chữa lành anh em con trong...?...[Băng trống—Bt.]

²¹⁰ Hãy đến với tất cả sự thành thật; đừng nghi ngờ điều gì; chỉ tin nó. Mỗi người hãy cầu nguyện giờ này. Đây là dân sự của chúng ta đang đi qua đây, những con cái của Đức Chúa Trời. Hãy tin.

Xin chữa lành người chị em của chúng con, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

²¹¹ Xin chữa lành người bạn yêu quý của con, Chúa ôi. Lạy Chúa, anh ấy đã đợi rất lâu; nguyện xin điều này được nên trong chính giờ đó. A-men.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành người này, chị em con.

Nhân Danh Chúa Jêsus...?...

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho chị ấy, Cha ôi.

Trong Chúa Jêsus...?...

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho chị ấy, Cha ôi.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành người này, anh em con.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho chị em con.

Xin chữa lành cho chị em con, Cha ôi, nhân Danh Chúa Jêsus.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho anh của con.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành người này, anh em con, Chúa ôi.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho chị của con, Cha ôi.

Nhân Danh Chúa Jêsus...?...

Chúa ôi, xin chữa lành cho chị chúng con, trong Danh Chúa Jêsus.

Chúa ôi, nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người chị của con.

²¹² Lạy Chúa, trong Danh Chúa Jêsus xin cất bệnh bại liệt khỏi người anh em con, Chúa ôi, làm cho anh được mạnh khoẻ, Cha ôi.

Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành người này, anh em con.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành người này, em rể của con, con cầu xin.

²¹³ Trong Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người này, chị em con, Chúa ôi; xin Chúa chữa lành cho chị ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Xin chữa lành cho chị của chúng con, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ...?...

²¹⁴ Ôi Chúa, giờ này, ở đây có nhiều điều cầu xin, xin cho điều đó được nên, trong Danh Chúa Jêsus.

²¹⁵ Bây giờ, Đó là cách để nhận lãnh nó, anh ơi. Bây giờ, vì rằng Chúa đã làm điều đó rồi.

²¹⁶ Anh em xem thử nếu đứa trẻ đó không...?...Bây giờ, anh ấy hãy cho tôi biết điều gì sai trật với chị. Tôi thật sự không nói điều đó ra...?...trong Danh Chúa Jêsus Christ...

²¹⁷ Ôi Chúa, đứng ở đây...?...chị ấy đứng đây vì Edith. Chúng con nghĩ về đứa bé đó, Chúa ôi. Nó ở đây để được đẩy lùi, ngay giờ này. Chị của nó đang đứng trong chỗ của nó, Chúa ôi. Xin nhậm lời, Ôi Chúa, xin đáp ứng những thỉnh cầu này, cho chị, trong Danh Chúa Jêsus.

²¹⁸ Chúa ôi, xin hãy thương xót người anh của chúng con và chữa lành cho anh, Cha ơi, trong Danh Chúa Jêsus.

²¹⁹ Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin đừng đến người này, anh em yêu quý của con và khiến cho anh được lành, Cha ơi.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người chị của chúng con.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, Chúa ôi, xin chữa lành người chị chúng con.

Xin chữa lành anh em của chúng con, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người này, chị của chúng con.

Ôi Chúa, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người này...?...

Chúa ôi, xin chữa lành cho bé trai này, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người anh chúng con, Chúa ôi.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành chị của chúng con...?...

Ôi Chúa, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người chị của chúng con.

Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành...?...

Xin chữa lành người chị của chúng con...?...trong Danh Chúa Jêsus.

Ôi Chúa, xin chữa lành người này, chị của chúng con, con cầu nguyện, trong Danh Chúa Jêsus.

Chúa ôi, xin chữa lành cho chị em chúng con, con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus.

Chúa ôi, xin cho chị ấy khỏe mạnh; xin nhậm lời, Chúa ôi, nhân Danh Chúa Jêsus.

²²⁰ Chúa ôi, xin đừng đến người anh em của chúng con; đó là Lời Ngài; Ngài đã hứa điều đó, Chúa ôi, và chúng con đang đến tin điều đó, trong Danh Chúa Jêsus.

²²¹ Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người chị của chúng con, Chúa ôi; chị ấy đến với lòng chân thành, đang tin giờ này; xin cho chị ấy đi và được lành.

Trong Danh Chúa Jêsus xin cho chị ấy đi và được lành, Chúa ôi.

222 Chúa ôi, xin đặt tay chữa lành của Ngài trên...?...nguyện xin họ trở về nhà của chị ấy để giải quyết nan đề của chị. Ôi Chúa, xin ban sự chữa lành, Chúa ôi.

Xin chữa lành cho chị của chúng con, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

Xin chữa lành chị của con, trong Danh Chúa Jêsus.

Hỡi Chúa của Thiên đàng, xin chữa lành cho người anh của con, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Và chị của con, trong Danh của Chúa Jêsus.

Xin chữa lành người này...?...trong Danh Chúa Jêsus.

Xin chữa lành người này, chị Daulton của con, trong Danh Chúa Jêsus.

Xin chữa lành cho người chị của con, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

Xin chữa lành cho anh em của con, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

223 Bây giờ, Ngài quan tâm; anh cũng quan tâm, anh ơi. Hãy đi dâng cho Ngài lời ngợi khen và cảm tạ Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ...?...Xin nhậm lời, Chúa ôi, có nhiều gánh nặng của anh ấy; xin hãy làm cho chúng trở nên nhẹ giờ này, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho người anh em của chúng con.

224 Nguyện xin Ngài ban sự thương xót trên chị ấy...?...

225 Chúa ôi, xin nhậm lời chữa lành cho chị em con, ở đây. Thấy chị ấy đang đứng ở cửa, chờ đợi, Chúa Thánh Linh ở xung quanh chị. Chúa Trời ôi, xin cho chị đi và tin Ngài. Xin nhậm lời, Cha ôi.

Trong Danh Chúa Jêsus, nguyện xin anh ấy đi tự do, Cha ôi.

Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ...?...

Trong Danh Chúa Jêsus, con cầu nguyện để Ngài chữa lành chị con.

Trong Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người này, chị của con.

Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người anh của con.

Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ...?...

Chúa ôi, xin khiến cho người anh con được khoẻ mạnh, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Chúa ôi...?...xin đến gần...?...quyền năng sẽ khiến cho anh ấy khoẻ mạnh.

²²⁶ Ôi Chúa, xin chữa lành...?...và tỏ cho chị thấy...?...một nơi ở đây. Xin khiến nó giảm xuống, Chúa ôi, và xin cho chị cảm nhận được quyền năng của Chúa, trong Danh Chúa Jêsus...?...

Chúa ôi, xin chữa lành cho người anh em của chúng con, Chúa ôi, và nguyện anh được lành.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành chị của chúng con, Chúa ôi.

²²⁷ Chúa ôi, xin chữa lành...?...chị ấy đã thấy Ngài làm thật nhiều. Xin cho giờ này tất cả họ được...?...

Xin chữa lành...?...Chúa ôi, con cầu xin sự thương xót, lạy Chúa Jêsus yêu dấu.

²²⁸ Chúa ôi, xin chữa lành người này...?...khiến chị được mạnh khoẻ...?...Chúa ôi, và nhiều sự buồn phiền của chị và chúng con chia sẻ chúng. Bây giờ, xin cho chị ấy được...?...

Trong Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho người này, chị của con, Chúa ôi.

Xin chữa lành cho người anh em của con, trong Danh...?...

Chúa ôi, xin chữa lành người anh em này của con, và cho anh được khoẻ mạnh...?...

Xin chữa lành người chị của chúng con, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ...?...

Xin chữa lành chị của con, trong Danh Chúa Jêsus.

Xin chữa lành em trai nhỏ này của con, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Chúa ôi, xin chữa lành cho người này, anh em của con, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người này, anh em của con.

Chúa ôi, xin chữa lành chị của con. Trong Danh Chúa Jêsus, nguyện xin chị ấy được lành.

229 Chúa ôi, xin chữa lành người này, anh của con, xin cho anh, trong Danh Chúa Jêsus Christ được...?...

Ôi Chúa, xin chữa lành chị con, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

230 Xin chữa lành chị con ở đây, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, nguyện cho chị đi và...?...

231 Chúa ôi, xin nhậm lời cầu xin của chị ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ, con cầu xin Ngài ban cho nhu cầu đó.

232 Chúa ôi, Chị Simmon, xin sự thương xót và ân điển của Đức Chúa Trời, xin cho như chị đã chờ đợi trong thì giờ này, lúc mà chị có thể vứt bỏ nó đi...?... Và xin cho chị được lành...?...

233 Chúa ôi, Anh Ungren...?...Lạy Chúa, anh có một giọng vàng, tiếng kèn vang ra Phúc âm. Xin giữ cho anh được khoẻ mạnh, Chúa ôi; xin nhậm lời, trong Danh Chúa Jêsus.

234 Chúa ôi, Chị Kidd của chúng con đang gọi Danh của...?...Con cầu xin để quyền năng của Ngài sẽ khiến cho chị được tự do giờ này...?...với sự chân thành của người mẹ bé nhỏ này...?...bây giờ chị sẽ ở với mẹ của mình. Xin nhậm lời, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

235 Chúa ôi, vì những đứa con của chị, Ôi Chúa, chúng đang lang thang, và nhiều đứa đang bị bệnh, và đứa con gái đó bị bệnh, và...?...Ôi Chúa, con cầu xin Ngài nhậm lời, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

236 Thật cảm ơn vì Anh Tom, Chúa ôi, cầu nguyện để Ngài sẽ chữa lành cho anh và giúp đỡ anh. Phước thay là Danh...?...

237 Có một ông ở dưới đây...?...Anh cũng muốn được cầu nguyện cho phải không, thưa anh? Chúa Jêsus...

[Băng trống—Bt.]

Ngài chăm sóc anh,
 Ngài chăm sóc anh;
 Khi trời tươi sáng hay u tối,
 Ngài chăm sóc anh.
 Ngài chăm sóc anh,

Cứ trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vạ.

Ngài chăm sóc anh;
 Khi trời tươi sáng hay u tối,
 Ngài chăm sóc anh.

238 Anh chị em có quan tâm đến Ngài không? Anh chị em có quan tâm đến Lời Ngài không? A-men. Xin Chúa ban phước anh chị em. Chúng ta hãy cúi đầu giây lát. Tôi tin rằng tôi đã trả lời những thỉnh cầu này. Tôi đã trả lời những lời thỉnh cầu, phải không, mỗi một anh chị em.

239 Lúc này tôi đã có một lỗi nhỏ trong buổi nhóm, tôi tin chắc có ai đó đã để ý điều đó. Và Chúa đã chỉ ra cho tôi bây giờ ở nơi nào đó. Tôi đã nói điều gì đó qua người nào đó trong khi tôi lại nói nó cho người khác. Tôi không thể—không thể nhìn thấy người ấy đúng chỗ, nhưng có ai đó mà tôi đã chúc phước trên họ thay vì cho người khác. Và tôi...Họ đi qua thật nhanh, và tôi đã không để ý. Và tôi không...Vâng, đúng vậy, tôi thấy điều đó bây giờ. Đó là người đàn ông này và người phụ nữ đang ngồi ngay tại đây. Nếu tôi không nhầm, tôi đã bắt tay với họ tối hôm qua trong một—trong một—trong một phòng nhà trọ, hoặc nơi nào khác, trong sân nhà trọ, trên đây tại Biệt thự Jefferson. Tôi đã nói điều gì đó với người đàn ông ấy, gọi đó là “chị” thay vì “anh,” khi anh đi qua. Anh có để ý điều đó không? Tôi muốn nói điều đó với vợ anh. Vậy thì, chị ấy đã bị bệnh trong thời gian nào đó, bệnh đường ruột đã lâu. Anh chị đến từ Illinois. Bà Mongaland, đúng thế, đó là tên của chị. Bây giờ, chị biết tôi không biết chị, nhưng chị ở ngay trong sự tiếp xúc bây giờ. Chị tin với cả tấm lòng, và sẽ có sự bài tiết hoàn toàn thật bình thường như đã luôn có vậy, nếu chị tin. Để chị có thể nhìn thấy điều đó mọi lúc, bây giờ tôi...

240 Điều duy nhất mà tôi biết, tối hôm qua tôi nhớ có nghĩ đến người đàn ông đó, tôi đã nghĩ anh ấy có một mái tóc khá đẹp như vậy, tóc rẽ giữa, người có mái tóc hoa râm này đang ngồi tại đây. Tôi chỉ chợt nhìn, và có một Ánh sáng chiếu ngay vào phía trên đỉnh của họ như thế. Và đó là những gì nó đã xảy ra. Và rồi tôi thấy khả tượng hiện ra. Tôi không biết họ là ai cũng không biết gì về điều đó. Người phụ nữ ngoài kia tối hôm qua, tôi nói, “Chị đang đến với buổi nhóm chứ?” Chị trả lời, “Vâng.” Nhưng ân điển của Chúa đã kéo điều đó trở lại ngay một lần nữa,

và đó thật sự là ai. Anh có để ý điều đó trong hàng cầu nguyện không, thưa anh, rằng điều gì đó được nói đã đi qua? Nó là dành cho chị thay vì anh. Điều đó, điều đó đúng, đến với—với người chị ở đó.

²⁴¹ Vậy thì anh chị em có thể biết điều đó, qua hàng cầu nguyện ấy, rằng Thiên sứ của Chúa đã ở đó. Nó có thể gọi. Nhưng khi anh chị em gọi, nó yếu dần, yếu dần, yếu dần. Hiểu không? Vậy Ngài quan tâm anh chị em, và tôi—tôi quan tâm anh chị em. Tôi có thể đã tiếp tục bốn hoặc năm người nữa, và rồi, điều đầu tiên anh chị em biết, Billy ở đây dẫn tôi ra khỏi bục. Nhưng tôi nghĩ nếu, chắc chắn, tôi—tôi đã sống ở đây với anh chị em tất cả những năm này, và đi quanh và khắp đất nước, anh—anh chị em biết tôi yêu mến anh chị em. Ôi, tôi yêu anh chị em như thể anh chị em là con cái của chính tôi, và anh chị em là con cái của tôi trong Phúc âm. Tôi đã sinh anh chị em ra cho Đấng Christ, qua Phúc âm. Và bây giờ tôi nghĩ đến điều này, yêu cầu này và đại loại như vậy ở đây, tôi đã đáp ứng điều đó.

²⁴² Vậy thì, tôi yêu mến anh chị em. Và tôi nghĩ, nếu tôi đi và đặt tay lên anh chị em, và anh chị em thấy Chúa Thánh Linh đang làm điều đó, và rồi có một vài sự lưỡng lự nào đó bắt đầu trong buổi nhóm dọc theo trong hàng như thế. Tôi đã bỏ lỡ nó, đi qua quá nhanh, và tuyên bố một ơn phước cho người khác, và rồi Chúa Thánh Linh đã quay lại đúng ngay sau khi buổi nhóm chấm dứt và chỉ ra lại ngay điều đó. Thấy không? Anh em thấy không, Ngài quan tâm! Bây giờ anh chị em quan tâm không? Anh chị em có quan tâm đủ để nói rằng, “Từ giờ này trở đi, có điều gì đó trong lòng tôi bảo tôi rằng bệnh tật của tôi chấm dứt. Tôi—tôi mạnh khỏe, tôi sẽ được khoẻ mạnh”? Anh chị em tin điều đó không? Hãy đưa tay lên, “Tôi tin Điều đó!” Xin Chúa ban phước trên anh chị em.

Khi trời tươi sáng hay u tối,
Ngài chăm sóc anh.

²⁴³ Đây là bữa tiệc lớn yêu thương vĩ đại. Chúng ta hãy hát bài đó và bắt tay với nhau.

Ngài chăm sóc anh,
Ngài chăm sóc anh;

Khi trời tươi sáng hay u tối,
Ngài chăm sóc anh.

²⁴⁴ Tôi đã giữ anh chị em quá lâu trong buổi sáng hôm nay đến nỗi tôi—tôi...Mục sư của tôi không giảng dài như tôi. Ông ấy sẽ cố gắng đem đến sứ điệp cho anh chị em tối nay, và chúng tôi sẽ cho anh chị em biết về sẽ có buổi nhóm hay không vào Chúa nhật sắp đến dưới...đề tài đó. Nếu tôi không giảng, sẽ có những buổi nhóm tương tự. Vậy hết thảy anh chị em, xin Chúa ban phước trên anh chị em, mỗi người. Tôi nghĩ có lẽ báp-têm sắp đến ngay giờ này.

²⁴⁵ Vậy nếu anh chị em đứng lên một chút, để chuẩn bị giải tán. Chúng ta hãy hát lại bài hát đó. “Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay chăm sóc anh em.” Và giờ này nếu anh chị em quan tâm đến Ngài, chúng ta hãy nói, “Chúa ôi, con...” Khi anh chị em làm điều này, anh chị—anh chị em thực hiện lời tuyên bố này, “Chúa ôi, con biết Ngài quan tâm đến con. Và con đang đưa tay lên, con quan tâm Ngài.” Và chúng ta hãy cứ đưa tay giờ này trong bữa tiệc yêu thương này, khi chúng ta hát.

Ngài chăm sóc anh,
Ngài chăm sóc anh;
Khi trời tươi sáng hay u tối,
Ngài chăm sóc anh.

²⁴⁶ Bây giờ khi chúng ta cúi đầu, nói...[Anh Branham ngân nga theo bài *Ngài Chăm Sóc Anh*—Bt.] Ô, sự êm dịu của Chúa tôi! Chẳng lẽ anh chị em không cảm nhận được tình yêu của Ngài đang thật sự kéo anh chị em đến gần Ngài sao? Nói, “Và, Chúa ôi, con yêu Ngài. Con yêu Ngài. Ngài chăm sóc con, Chúa ôi. Ngài đã quan tâm quá nhiều đến nỗi khi con còn là một tội nhân thì Ngài đã chết thay con. Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của con, với những lần roi Ngài chịu con đã được chữa lành.”

Ngài chăm sóc anh,
Ngài chăm sóc anh;
Khi trời tươi sáng hay u tối,
Ngài vẫn chăm sóc anh.

²⁴⁷ Cứ nhớ điều đó giờ này khi anh chị em cúi đầu. Tôi sẽ mời Anh Edwards lên đây để dâng lời cầu nguyện kết thúc. Nhưng,

trước hết, chúng ta hãy ngân nga bài hát đó một lần nữa. [Anh Branham bắt đầu ngân nga bài hát *Ngài Chăm Sóc Anh—Bt.*] Hãy nhớ, lúc quang đấng hay khi âm u, Ngài vẫn quan tâm. Ngài đã quan tâm. Anh chị em có quan tâm không? Hãy nói, “Vâng, Chúa ôi, con hứa con quan tâm. Con sẽ tiếp tục ngay bây giờ. Từ nơi đây trở đi, con quan tâm. Con quan tâm đến lời chứng của con.” [Anh Branham tiếp tục ngân nga bài hát *Ngài Chăm Sóc Anh—Bt.*] “Ngài chăm sóc anh.” Mời Anh Edwards.

NGÀI QUAN TÂM. BẠN CÓ QUAN TÂM KHÔNG? VIE63-0721

(He Cares. Do You Care?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 21 tháng Bảy, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org